

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΧΟΛΗ Σ.Τ.Ε.

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Τ.Ε.

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ**

ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΡΟΥΜΠΙΕΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η μελέτη αυτή εκπονήθηκε στα πλαίσια της πτυχιακής εργασίας με θέμα την «Αποκατάσταση και επανάχρηση του Μεγάρου Δεκόζη – Βούρου» του τμήματος Πολιτικών Μηχανικών Τ.Ε. (πρώην Ανακαίνισης και Αποκατάστασης Κτιρίων) του Α.Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδος.

Η παρούσα μελέτη συντάχθηκε από τις φοιτήτριες του τμήματος αυτού Αλεξίου Χριστίνα, Γαβριελάτου Δέσποινα και Καραχάλιου Έλλη .

Η εκπόνηση και ολοκλήρωση της πτυχιακής αυτής εργασίας έγινε την περίοδο Απριλίου 2016 – Οκτωβρίου 2016. Σε αυτό το διάστημα συλλέχτηκαν πληροφορίες, φωτογραφικό υλικό, δημιουργήθηκαν αρχιτεκτονικά σχέδια της παρούσας κατάστασης του κτηρίου, καταγραφή φθορών, έγινε μελέτη αποκατάστασης και δημιουργήθηκαν σχέδια επανάχρησης.

Για το θέμα της μελέτης υπεύθυνος – επιβλέπων καθηγητής ήταν ο κ. Διονύσιος Ρουμπιέν.

Στα πλαίσια συλλογής στοιχείων, πληροφοριών και φωτογραφικού υλικού, για την εκπόνηση της πτυχιακής εργασίας στο μέγαρο «Δεκόζη – Βούρου», θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους κάτωθι :

- Την κυρία Αλεβίζου Ιωάννα, δικηγόρος του μουσείου «Δεκόζη – Βούρου»
- Τον κύριο Βασιλόπουλου Ιωάννη, ιδιοκτήτη καταστήματος που στεγαζόταν στο οίκημα
- Τον κύριο Διονύσιο Ρουμπιέν, επιβλέπων καθηγητή

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον κύριο Αντρέα Βεντουράκη, αρχιτέκτων μηχανικό για την πολύτιμη βοήθειά του.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο στόχος της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι η μελέτη και η ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης του κτηρίου, η λεπτομερής καταγραφή των φθορών, η μελέτη της πρότασης αποκατάστασης, καθώς και η εύρεση λύσης για την επανάχρηση αυτού. Εργαστήκαμε με αφοσίωση, προσπαθώντας όσο το δυνατόν περισσότερο να διατηρήσουμε το υφιστάμενο σκελετό του κτιρίου, τα μορφολογικά και τόσο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του καθώς και τα αρχιτεκτονικά αυτά στολίδια που το διακοσμούν, σεβόμενες την αρχιτεκτονική αλλά και ιστορική αξία του κτιρίου αυτού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
B. ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΝΕΣΤΟ ΤΣΙΛΛΕΡ.....	5
Γ. ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ.....	6
Δ. Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ 19 ^ο Υ ΑΙΩΝΑ – ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΣ.....	7
Ε. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΤΗΡΙΟΥ.....	8

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

A. ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ.....	11
• ΙΣΟΓΕΙΟ.....	11
• Α' ΟΡΟΦΟΣ.....	12
• Β' ΟΡΟΦΟΣ.....	12
• ΣΤΕΓΗ.....	13
• ΥΠΟΓΕΙΟ.....	13
B. ΜΟΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ.....	13
• ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ.....	14
• ΟΔΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ.....	17
Γ. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ.....	19
• ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ.....	19
• ΔΑΠΕΔΑ.....	20
• ΔΟΚΑΡΙΑ.....	21
• ΖΕΥΚΤΑ.....	21
• ΚΛΙΜΑΚΕΣ.....	21
• ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ.....	21
Δ. ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΤΗΡΙΟΥ.....	22
• ΟΨΕΙΣ.....	22
• ΙΣΟΓΕΙΟ.....	23
• Α' ΟΡΟΦΟΣ.....	25
• Β' ΟΡΟΦΟΣ.....	27
• ΣΤΕΓΕΣ.....	28
• ΥΠΟΓΕΙΟ.....	29
• ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	29

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ	30
ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ.....	41
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο</u>	
Α. ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.....	58
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο</u>	
Α. ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ.....	63
Β. ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ.....	64
ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ.....	67
<u>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</u>	87

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

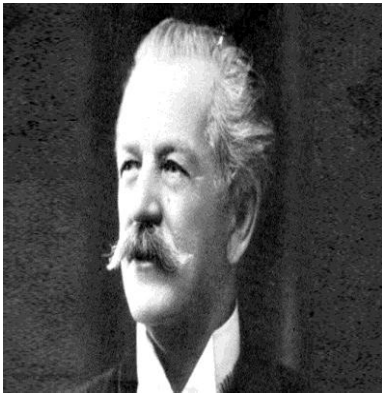
Γ. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία έχει ως θέμα την αποκατάσταση και την επανάχρηση του επιβλητικού αυτού Μεγάρου στην γωνία των οδών Σταδίου και Χρήστου Λαδά στο κέντρο της Αθήνας, όπου σύμφωνα με το αρχείο νεότερων μνημείων, οικοδομήθηκε μεταξύ του 1870 και 1881 από τον σπουδαίο γερμανό αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλλερ για τον χιώτη τραπεζίτη Σταμάτιο Δεκόζη – Βούρο και είναι αποτέλεσμα πολλών διαδοχικών επεμβάσεων.

Το οίκημα όλο ανήκει στο ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη – Βούρου, το οποίο ίδρυσαν ο Αλέξανδρος Βούρος και ο Λάμπρος Ευταξίας (ένας από τους εμπνευστές και δωρητές του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών) το 1959.

Το κτήριο αυτό μεταξύ των άλλων στέγαζε τα ιστορικά και μεγάλης αξίας θέατρα «Αττικών» και «Απόλλων».

Β. ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΝΕΣΤΟ ΤΣΙΛΛΕΡ

Ο Ερνέστος Τσίλλερ (Ernest Moritz Theodor Ziller) γεννήθηκε στις 22 Ιουνίου του 1837 στο Ζέρκοβιτς της Γερμανίας και άφησε την τελευταία του πνοή στις 12 Νοεμβρίου του 1923 στην Αθήνα. Ήταν ένας σπουδαίος αρχιτέκτονας, ο οποίος έδρασε στη Βιέννη και στην Ελλάδα κατά τον 19^ο και 20^ο αιώνα. Υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους και διασημότερους αρχιτέκτονες στην ελληνική επικράτεια σχεδιάζοντας και επιβλέποντας εκατοντάδες κτήρια.

Ο Τσίλλερ είναι ο αρχιτέκτονας που διαμόρφωσε τη φυσιογνωμία της Αθήνας και άλλων αστικών πόλεων. Δεν είναι αποκλειστικά νεοκλασικός, είναι εκλεκτικός. Χρησιμοποιεί βορειοευρωπαϊκά στοιχεία, αλλά περισσότερο εμπνέεται από την αρχαιότητα και το Βυζάντιο.

Σε ηλικία 24 ετών, μεταβαίνει στην Ελλάδα στο πλευρό του μεγάλου αρχιτέκτονα Θεόφιλου Χάνσεν (Theophil Edvard Freiherr von Hansen), έπειτα από 18 μήνες πρακτικής άσκησης πλησίον του στην Βιέννη.

Υπήρξε προσωπικός φίλος του βασιλιά Γεωργίου Α', για λογαριασμό του οποίου πραγματοποίησε αρκετές σχεδιάστικες μελέτες.

Απέκτησε ελληνική υπηκοότητα και παντρεύτηκε την φημισμένη πιανίστρια Σοφία Δούδου, με την οποία έκαναν 5 παιδιά.

Ο αριθμός των έργων του ξεπερνά τα 500. Κτήρια που σχεδίασε ο Ερνέστος Τσίλλερ, εκτός από το Μέγαρο Δεκόζη – Βούρου που μελετάμε, είναι μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: Μέγαρο Σταθάτου (1895), Μέγαρο Μελά (1874), Δημοτικό Θέατρο Αθηνών, Διοικητήριο της Σχολής Ευελπίδων (1889) (σημερινή Σχολή Εθνικής Άμυνας), Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο (1887-1897), Ξενοδοχεία «Μπάγκειον» και «Excelsior» (1890-1894 και 1910-1914 αντίστοιχα), Οικία Σπυρίδωνος Μεταξά (1899), Ναός Αγίου Ιωάννου στο Μαρκόπουλο (1889), Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» στην Πάτρα (1871-1872), Δημαρχείο Ερμούπολης (1876-1891), Μουσείο Ολυμπίας κ.α.

Γ. ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Ο Αλέξανδρος Νικολούδης είναι σπουδαίος αρχιτέκτονας, μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Γεννήθηκε στη Λέρο στις 18 Μαρτίου 1874 και απεβίωσε στις 17 Νοεμβρίου του 1944 στην Αθήνα.

Αποφοίτησε από τη σχολή Πολιτικών Μηχανικών και εν συνεχεία μετέβη στο Παρίσι όπου συνέχισε τις σπουδές του στο 'EcoledesBeaux – arts ως αρχιτέκτονας.

Έγινε γνωστός για το σχεδιασμό κτηρίων γοήτρου και στη μετάβαση από τον νεοκλασικισμό στο μοντερνισμό ο ρόλος του υπήρξε καθοριστικός για τη φυσιογνωμία της Αθήνας.

Οι σημαντικότερες από τις διακρίσεις του αρχιτέκτονα Αλέξανδρου Νικολούδη είναι σε βραβεία πανελλήνιων και διεθνών αρχιτεκτονικών διαγωνισμών, βραβείο «αργυρός Σταυρός του Σωτήρος και του Ταξιάρχου του Πανάγιου Τάφου» από τη Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και η κατάκτηση παράσημου αξιωματικών Γαλλικών Ακαδημίας.

Μερικά από τα σημαντικότερα έργα του είναι ο κινηματογράφος «Αττικών», όπου γίνεται και η μελέτη μας, το Μέγαρο Λιβιεράτου (1906), Οικία Μίνωος Κωνσταντίνη (1910), Πολεοδομικό Σχέδιο Ψυχικού (1923), Λέσχη αξιωματικών ενόπλων δυνάμεων και πολλά ακόμα.

Δ. Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 19^{ου} ΑΙΩΝΑ – ΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΣ

Ο 19^{ος} αιώνας στην Ευρώπη είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την ιστορία της αρχιτεκτονικής και χαρακτηρίζεται από την υιοθέτηση και επαναδιαπραγμάτευση γνώριμων τεχνοτροπιών – στυλ του παρελθόντος. Ο νεοκλασικισμός είναι ένα πολιτιστικό κίνημα που κάνει τότε την εμφάνισή του και χαρακτηρίζεται από την τάση αναβίωσης του κλασικισμού σε διάφορες μορφές τέχνης και βάση του αποτελεί η αναζήτηση συμμετρίας και αρμονίας των μορφών. Επιδιώκει την ισορροπία και σταθερότητα των συνθέσεων, τη λόγια αρχιτεκτονική και συνοδεύεται από νεωτεριστικά στοιχεία σχετικά με την τυπολογία και την λειτουργική οργάνωση, την μορφολογία, τον τρόπο κατασκευής και τον ορθολογισμό στη σύνθεση, στη λειτουργική και μορφολογική διάρθρωση των κτιρίων.

Η Ελλάδα έγινε ανεξάρτητη τον Φεβρουάριο του 1830, σε μια εποχή που ο κλασικισμός στην Ευρώπη είχε ήδη δώσει αξιόλογα δείγματα στην αρχιτεκτονική γιαυτό και ο αιώνας αυτός αποτέλεσε μια περίοδο σημαντικών αλλαγών στον ελλαδικό χώρο.

Οι έλληνες όντας επηρεασμένοι από τα φιλελληνικά δείγματα υπέρ της επανάστασης, είχαν εναποθέσει στους ξένους τις ελπίδες για καλύτερευση της ζωής τους και επομένως δέχονταν με ενθουσιασμό τον νεοκλασικισμό που έφεραν αυτοί. Ο νεοκλασικισμός στα μάτια τους, λοιπόν, θύμιζε αρχαία Ελλάδα και ήταν βαθιά κολακευτικός και τονωτικός για την υπερηφάνεια που μετά από τέσσερις αιώνες σκλαβιάς ήταν βαθιά πληγωμένος. Αυτή ήταν η αιτία που οι έλληνες υποδέχονται με ανοιχτές αγκάλες τη νεοκλασική αρχιτεκτονική μια και η κλασική παράδοση παρέμενε ζωντανή και παρούσα στην ελληνική αρχιτεκτονική. Ακόμα, τα υλικά και οι τρόποι δομήσεως (λιθοδομία), οι κτηριολογικοί τύποι και η διάταξη των όγκων, το σχήμα των ανοιγμάτων, αλλά ακόμη και οι διακοσμητικές αρχιτεκτονικές μορφές αποτελούσαν βασικά στοιχεία της Ελλάδας που έχουν επιζήσει ανά τους αιώνες. Μέσα από αυτό λοιπόν οι έλληνες αναζητούσαν την εθνική τους ταυτότητα.

Ο νεοκλασικισμός διεπόταν από τυποποιημένα μορφολογικά συστήματα και κανόνες μέσα από τα οποία έπρεπε να διατυπωθεί ο ρυθμός. Πιο αναλυτικά, τα κύρια χαρακτηριστικά των δημόσιων κτιρίων και των αστικών μεγάρων του αιώνα αυτού, είναι η τριμερής κάτοψη, δηλαδή η συμμετρική διάταξη με κεντρικό προθάλαμο και παράταξη των χώρων εκατέρωθεν, η τριμερής οργάνωση της όψης σε αντιστοιχία με την κάτοψη, το κεντρικό μέρος βρίσκεται σε ελάχιστη προεξοχή και τέλος το κλιμακοστάσιο τοποθετείται κεντρικά. Όσον αφορά στις αρχές οργάνωσης των όψεων, συναντούμε πάλι τριμερή οριζόντιο διαχωρισμό σε βάση, κορμό και στέγη, υπάρχει συμμετρία και ρυθμική επαναστατικότητα.

Σήμερα, το φαινόμενο της νεοκλασικής Αθήνας του 19^{ου} αιώνα, έχει καταχωρηθεί ως ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα της νεότερης ιστορίας της αρχιτεκτονικής, όχι μόνο σε τοπικό, αλλά και ευρωπαϊκό επίπεδο.

E. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΤΙΡΙΟΥ

Το Μέγαρο Δεκόζη – Βούρου(εικόνα 1) είναι ένα διώροφο κτήριο και βρίσκεται στη γωνία των οδών Σταδίου 19-21 και Χρήστου Λαδά. Σύμφωνα με το αρχείο νεοτέρων μνημείων, άρχισε να οικοδομείται το 1870 και χρειάστηκαν έντεκα ολόκληρα χρόνια για να ολοκληρωθούν οι εργασίες και να είναι έτοιμο για παράδοση. Ο σχεδιασμός του κτιρίου έγινε από τον φημισμένο γερμανό αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλλερ για λογαριασμό του χιώτη τραπεζίτη Σταματίου Δεκόζη – Βούρου.

Αρχιτεκτονικά το κτήριο ανήκει στην περίοδο του εκλεκτικισμού (νέος νεοκλασικισμός), που βασικό χαρακτηριστικό του έχει την εκλεκτική επιλογή και χρήση αρχιτεκτονικών στοιχείων από διάφορα ρεύματα, χωρίς να υπάρχει ενιαίο ύφος.

Τα μαγαζιά που στεγάστηκαν στο κτήριο ήταν ποικίλα. Από παντοπωλεία, φαρμακεία, καταστήματα κρυστάλλων, μετέπειτα καταστήματα και είδη ένδυσης, μα κυριότερο όλων είναι η ύπαρξη δύο πολύ σημαντικών τόσο αρχιτεκτονικά όσο και ιστορικά κινηματογραφικών αιθουσών, του «Αττικόν» και του «Απόλλων», με τη δεύτερη να αποτελεί, από την έναρξη κιόλας της λειτουργίας της, πρότυπο καθώς ήταν η πρώτη κινηματογραφική αίθουσα στην Ελλάδα το 1960, που λειτούργησε με στερεοφωνικό ήχο.

Πιο συγκεκριμένα, από το 1891 στεγαζόταν εκεί το φαρμακείο του Σ. Βαλτή, το κουρείο του Λ.Μουσίου και το εμπορικό κατάστημα «ειδών Κίνας» του Π.Γεωργιάδη και πολλά ακόμα. Μάλιστα αξίζει να σημειωθεί ότι για ένα διάστημα την χρονολογία του 1914 φιλοξένησε και το νεοσύστατο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Η χρονιά αυτή έμελε να γίνει καθοριστική για το κτήριο αυτό καθώς συγκεκριμένα την περίοδο 1914 – 1920 πραγματοποιήθηκε μια βασική επέμβαση σε ρυθμό «νεομπαρόκ» όταν οικοδομήθηκε σε τμήμα του κτηρίου το κινηματοθέατρο «Αττικόν», έργο που αναλαμβάνει ο εξίσου φημισμένος αρχιτέκτονας Αλέξανδρος Νικολούδης. Μάλιστα η αρχιτεκτονική επέμβαση αυτή είχε το πρωτοποριακό για την εποχή οπλισμένο σκυρόδεμα.

Αρχικά το «Αττικόν» ανοίγει τις πόρτες του στην οδό Σταδίου ως θέατρο για το κοινό και η λειτουργία του θα διαρκέσει έξι ολόκληρα χρόνια. Παράλληλα από το 1916, ο ίδιος αρχιτέκτονας θα μετατρέψει το κτίριο σε κινηματογράφο.

Αυτή είναι η αρχή της «κινηματογραφικής Αθήνας». Λίγο αργότερα, και συγκεκριμένα τη δεκαετία του '30 δημιουργείται και η δεύτερη κινηματογραφική αίθουσα με το όνομα «Απόλλων» στο υπόγειο του κτιρίου, ενώ εγκαταστάθηκαν τα γραφεία της «Σκούρας Φίλμς», της κινηματογραφικής δυναστείας των αδελφών Σκούρα, υπό την διεύθυνση της οποίας λειτουργούσαν και οι δύο κινηματογράφοι.

Εκείνη την περίοδο το «Αττικόν» διαφήμιζε ότι προβάλλει «ταινίαιχρωματιστάς εκ του φυσικού» και διαθέτει αίθουσα ἄκομψήν και θερμασμένην από καλοριφέρ». Αυτά τα στοιχεία δεν άργησαν να γοητεύσουν και να προσελκύσουν το αθηναϊκό κοινό. Μάλιστα ο συγκεκριμένος κινηματογράφος σύντομα χαρακτηρίστηκε ως ένας από τους ομορφότερους κινηματογράφους της Ευρώπης. Πρεμιέρες, φεστιβάλ, το σπουδαίο φεστιβάλ κινηματογράφου της Αθήνας, το Πανόραμα Ευρωπαϊκού κινηματογράφου, το φεστιβάλ γαλλόφωνου κινηματογράφου του γαλλικού ινστιτούτου, διεθνείς καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

παρουσιάστηκαν εδώ με μεγάλα αστέρια της παγκόσμιας σκηνής να περπατούν στο κόκκινο χαλί του. Στις 22 Οκτωβρίου του 1929 προβάλλεται η πρώτη ταινία με ήχο «FoxMovietoneFollies» του Ντέιβιντ Μπάτλερ.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι κάπως έτσι γεννάται σιγά σιγά η ιστορία ενός πολιτιστικού μνημείου ανυπολόγιστης αξίας.

Ακόμη και στα κατοχικά χρόνια δεν σταμάτησε να λειτουργεί ως κινηματογράφος αλλά όπως ήταν λογικό υπό γερμανικές διαταγές. Το κτίριο επιτάχθηκε και μετατράπηκε σε κινηματογράφο για τους γερμανούς στρατιώτες. Ο κινηματογράφος «Αττικόν» μετονομάζεται σε «SoldatenkinoVictoria» και ο «Απόλλων» σε «KinoPollo».

Στην αίθουσα του «Απόλλων» μάλιστα εγκαταστάθηκε γερμανικός ψηφιακός προτζέκτορας, κάτι που κατέστησε την αίθουσα πρώτη στην Ελλάδα και από τις πρώτες στην Ευρώπη που πραγματοποιούσε προβολές με τον Necdigitalprojector 2K.

Το 1960 οι αδελφοί Γρηγοριάδου και ο Άγγελος Αγαλιώτης πήραν άδεια ορισμένων επισκευών από την Πολαιοδομία Αθηνών, ενώ το 1982 πραγματοποιήθηκαν γενικές εργασίες συντήρησης και αναπαλαίωσης πάνω σε μελάτη του αρχιτέκτονα Ι. Χριστακόπουλου. Η αποκατάσταση του κτιρίου θεωρήθηκε υποδειγματική και αποτέλεσε πρότυπο αποκατάστασης και συντήρησης και για άλλα νεοκλασσικά κτήρια της πόλης. Επίσης θεωρήθηκε πρότυπο και απόδειξη ότι η αισθητική και η ιστορία μπορούν να συνυπάρχουν εξαιρετικά με την λειτουργικότητα ενός σύγχρονου κτιρίου.

Η τελευταία ανακαίνιση στο «Αττικόν» όσο και στο «Απόλλων» πραγματοποιήθηκε το 2007, από τη «Σκούρας Φίλμς» και τη Cinemax. Η ανακαίνιση ξεκίνησε από το χώρο υποδοχής, με την αλλαγή των θέσεων αλλά και του αριθμού των ταμείων. Στην είσοδο κυριαρχούσαν το λευκό λαμπερό μάρμαρο και το σκουρόχρωμο ξύλο, ενώ αντικαταστάθηκαν τα καθίσματα και οι μοκέτες τοίχου και δαπέδου και προστέθηκαν νέα στοιχεία, όπως οι αναπαικτικές δερμάτινες πολυθρόνες στα θεωρεία του «Αττικόν», χωρίς να αλλοιωθεί η εικόνα του κλασικού και αριστοκρατικού που χαρακτήριζε την αίθουσα.

Το βράδυ της 12^{ης} Φεβρουαρίου του 2012 έπεσαν οι τίτλοι τέλους για τους δύο αυτούς κινηματογράφους... (εικόνα 2)

Εικόνα 1 - Άποψη κτηρίου πριν την καταστροφή του

Εικόνα 2 - Άποψη κτηρίου την ώρα της πυρκαγιάς

- ΚΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣ ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
- ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑ
- 1. ΠΑΛΑΙΑ ΒΟΥΛΗ
 2. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
 3. ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 4. ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
- ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

- ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ
- ΚΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣ ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
- ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ "ΑΤΤΙΚΩΝ", "ΑΠΟΛΛΩΝ"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

A. ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το εν λόγω κτήριο αναπτύσσεται σε τέσσερα επίπεδα (υπόγειο, ισόγειο, πρώτος και δεύτερος όροφος), ενώ καταλήγει σε κεραμοσκεπή. Σε κάτοψη, το σχήμα του, είναι ορθογώνιο, με την μεγάλη σε μήκος πλευρά παράλληλη στην οδό Σταδίου και την μικρή παράλληλη στην οδό Χρήστου Λαδά. Οι χώροι του ισογείου φιλοξενούσαν εμπορικά καταστήματα και την είσοδο στους κινηματογράφους «Αττικών» και «Απόλλων». Στον πρώτο όροφο εδράζονταν τα γραφεία της εταιρίας Agelco, ενώ ο δεύτερος όροφος δεν γνωρίζουμε την χρήση που είχε. Το κτίσμα ήταν χωρισμένο σε σχεδόν ορθογώνια τμήματα με την μακριά πλευρά κάθετη στην οδό Σταδίου. Αποτέλεσμα του διαχωρισμού αυτού ήταν η όψη της οδού αυτής (στο ισόγειο κυρίως) να χάνει τον χαρακτήρα της και τα μορφολογικά της στοιχεία, καθώς οι επιγραφές των καταστημάτων αλλά και οι βιτρίνες τους την αλλοίωσαν, διαχωρίζοντας την.

i. Ισόγειο.

Όλη η ανάλυση του κτηρίου θα γίνει με βάση την όψη της οδού Σταδίου. Ξεκινώντας από την προσθήκη (μεσοτοιχία με οικία Κινδύνη), η οποία σε στάθμη βρίσκεται στα -0,50 μ. με μήκος (επί της Σταδίου) 3, 73 μ. και βάθος 22,8 μ. (A1, A2). Η προσθήκη αυτή αναπτύσσει πατάρι στα +4,00 μέτρα το οποίο καταλαμβάνει όλη την επιφάνεια της και φτάνει στα +7.05 μ. Το εν λόγω μέρος του κτηρίου δεν γνωρίζουμε πότε εντάχθηκε στο σύνολο καθώς δεν υπάρχουν στοιχεία. Το σημείο όπου κτίστηκε ανήκε στο οικοδόμημα όπου εξετάζουμε, αλλά ήταν αδόμητο.

Παράλληλο στην προσθήκη και σε στάθμη -0,30 μ. αρχίζει το διατηρητέο πλέον κτίσμα που μελετάμε. Με μήκος τα 4,80 μ. και βάθος τα 15,70 μ. είναι και αυτό σε κάτοψη κάθετο προς την Σταδίου, με ύψος +7,05μ.(και αυτό διέθετε πατάρι στα +4,00μ. πάνω από τον χώρο A4). Το τμήμα αυτό του κτηρίου στέγαζε κατάστημα λευκών ειδών (A4, A19). Δίπλα από το κατάστημα αυτό, στεγαζόταν supermarket με στάθμη εδάφους τα -0,15 μ. στην είσοδο (οδός Σταδίου), το κομμάτι αυτό του καταστήματος είχε μήκος 5,65 μ. και βάθος 11,9 μ. (A6, A18). Σε βάθος τα 11,9 μ. αρχίζει μία ράμπα (μήκος 3,70 μ. βάθος 2.10 μ.) η οποία ενώνει την είσοδο του καταστήματος με το κυρίως κατάστημα. Μετά την ράμπα αναπτύσσεται ένας χώρος σε στάθμη -0,45 μ., μήκος 4,30 μ. και βάθος 8,65 μ. (A5). Εφαπτόμενο στον A5 (στο τέλος της μεγάλης του πλευράς, διαμορφώνεται ένα άνοιγμα το οποίο ενώνει τον A5 με έναν επιμέρους χώρο, ο οποίος σε στάθμη βρίσκεται στα -0,45 μ. και έχει διαστάσεις 4,45 μ. επί 4,90 μέτρα (A3). Το κατάστημα αυτό έχει αποθήκη της οποίας η είσοδος γίνεται από την ράμπα, ενώ στα +4,00 μ. έχει πατάρι το οποίο αναπτύσσεται πάνω από τους χώρους A3 και A5. Το ύψος του είναι και εδώ φτάνει στα +7,05 μ. Το κτήριο που μελετάμε στεγάζει μόνο την είσοδο στους κινηματογράφους καθώς οι κύριοι χώροι τους κτίστηκαν στην αυλή του μεγάλου Δεκόζη-Βούρου (πίσω από το κτήριο, στο κέντρο σχεδόν του οικοδομικού τετραγώνου) και δεν επηρεάστηκαν καθόλου από την πυρκαγιά (βρίσκονται σε άριστη κατάσταση). Το κομμάτι των κινηματογράφων που μελετάμε με στάθμη εδάφους στο 0,00 μ. και μήκος (οδός Σταδίου) 11,3 μ. και βάθος 6,2 μ. (A17) είναι η κύρια είσοδος, η οποία είναι

σε μορφή στοάς (κάτοψη στην Σταδίου με «πεσσοστοιχία»). Την A17 ακολουθούν (σε βάθος) δύο ακόμα χώροι, ο ένας είναι εκείνος που οδηγεί στον κινηματογράφο «Αττικόν», ο οποίος διαχωρίζεται από την A17 με κλίμακα τριών αναβαθμών (ρίχτι 0,16 μ.), με στάθμη στα +0,48 μ. και διαστάσεις 6,55 μ. επί 4,50 μ. (A7), ενώ ο άλλος χώρος είναι το κλιμακοστάσιο, το οποίο οδηγεί στον κινηματογράφο «Απόλλων», αριθμός αναβαθμών 17 ενώ το ρίχτι είναι στα 0,185 μ. οι διαστάσεις της σκάλας είναι 7,20 μ. επί 3,50 μ. (A8). Σε ύψος και οι τρεις χώροι φτάνουν στα +7,05 μ. Το υπόλοιπο ισόγειο στέγαζε κατάστημα γυαλικών (CostaBoda). Σε συνέχεια από την Σταδίου και σε μεσοτοιχία με την είσοδο των κινηματογράφων, διαμορφώνεται η είσοδος του καταστήματος σε στάθμη τα +0,30 μ., μήκος 14,40 μ. και βάθος 6,40 μ. (μορφή στοάς),(A16), η οποία συνδέεται με ακόμα δύο χώρους (σε βάθος) με μεγάλα ανοίγματα ένα στον καθένα. Ο πρώτος χώρος σε στάθμη +0,30μ. έχει διαστάσεις 6,85 μ. επί 4,50 μ. (A10), ενώ ο δεύτερος σε ίδια στάθμη με τον πρώτο να έχει διαστάσεις 6,10 μ. επί 6,25 μ. (A11) και οι δύο χώροι έχουν πρόσβαση σε αίθριο στην πίσω πλευρά του κτηρίου. Η A16 (σε μήκος) ενώνεται με το τελευταίο κομμάτι του κτηρίου όσον αφορά στην οδό Σταδίου. Ο χώρος είναι στην συμβολή των δύο οδών (Σταδίου, Χρήστου Λαδά) με στάθμη +0,45μ., μήκος 4,80 μ. και βάθος 5,80 μ. (A15). Σε βάθος από την A15 και με όψη στην οδό Χρήστου Λαδά αναπτύσσεται ακόμα ένας χώρος υπό μορφή στοάς σε στάθμη +0,45μ., μήκος 4,80 μ. και βάθος 10,60 μ. (A14). Ο A14 χωρίζεται από τον A15 με ένα αξονικό στήριγμα (κάτοψη). Ο A15 είναι ο τελευταίος χώρος του κτηρίου που έχει όψη στην οδό Χρ. Λαδά με στάθμη ίδια με τον A14 και διαστάσεις 5,10 μ. μήκος και 6,20 μ. πλάτος, ενώ ένα μεγάλο άνοιγμα τον ενώνει (εφάπτονται με τον τοίχο αυτό του βάθους) με ακόμα έναν χώρο ο οποίος έχει ίδια στάθμη με τον A14, μήκος 5,10 μ. και βάθος 11,55 μ. και έχει πρόσβαση στο αίθριο (ίδιο αίθριο με A10 και A11). Το κατάστημα γυαλικών φτάνει σε ύψος τα +7,05 μ. Το αίθριο διαμορφώνεται από τους χώρους A10, A11, A12 και τις εγκαταστάσεις του κινηματογράφου «Αττικόν» η στάθμη του είναι στα +0,45 μ. και έχει διαστάσεις 7,85 μ. επί 12,80 μ.

ii. Α' Όροφος

Η πρόσβαση στους ορόφους δεν γνωρίζουμε πως γίνονταν, καθώς δεν έχουν διασωθεί υπολείμματα των κλιμακοστασίων ή των δαπέδων. Το δάπεδο όλου του πρώτου ορόφου είχε στάθμη τα +7,25 μ. και έφτανε στα +11, 75 μ. (φαίνονται οι οπές στην τοιχοποιία από τα ξύλινα δοκάρια των δαπέδων). Ως προς την κάτοψη η τοιχοποιία του ισογείου έρχεται σε περασιά με εκείνη του ορόφου, οι διαστάσεις των χώρων είναι οι ίδιες με μόνη διαφορά την λέπτυνση της τοιχοποιίας εκατέρωθεν κατά 0,05 μ. με αποτέλεσμα όλοι οι χώροι να μεγαλώνουν 0,10 μ. κατά μήκος και 0,10 μ. κατά βάθος. Η αντιστοιχία των χώρων είναι η εξής : B19 (A19), B4 (A4), B3(A3), B5 (A5), B6 (A6), B7 (A7), B8 (A8), B9 (A9), B10 (A10), B11 (A11), B12 (A12), B13 (A13), B14 (A14), B15 (A15), B16 (A16-A17-A18). Όλοι οι χώροι επικοινωνούν μεταξύ τους με ανοίγματα από δύο έως και περισσότερα.

iii. Β' Όροφος

Ο δεύτερος όροφος παρουσιάζει βασικές διαφοροποιήσεις από τον πρώτο, καθώς πολλοί από τους χώρους δε συνεχίζουν στον όροφο αυτό. Η στάθμη του δεύτερου ορόφου είναι στα +11,95 μ. μέχρι τα +15,20 μ. ενώ ούτε εδώ διασώθηκαν δάπεδα ή κλίμακες. Όπως και στον προηγούμενο όροφο έτσι και εδώ η τοιχοποιία λεπταίνει ακόμα 0,05 μ. Οι χώροι που

διαμορφώνονται είναι οι εξής : Γ19 (B19, A19), Γ3 (B4-B3, A4-A3), Γ6 (A6, B6), Γ11 (A11, B11), Γ12 (A12, B12), Γ15 (A15, B15). Τα υπόλοιπα τμήματα τα οποία δεν συνεχίζουν στον δεύτερο όροφο καταλήγουν σε στέγη.

iv. Στέγες

Τα ζευκτά των στεγών δεν διασώζονται. Τα υπολείμματα των κεραμιδιών πάνω στις απολήξεις της τοιχοποιίας όπως και οι αυλακώσεις από τις στέγες μας δίνουν εικόνα για το πώς ήταν διαμορφωμένη. Ξεκινώντας από τους χώρους που δεν συνεχίζουν στον δεύτερο όροφο έχουμε τις εξής : Σ5 (A5, B5) δίρριχτη στέγη, Σ7 (A7, B7) μονόρριχτη στέγη, Σ8 (A8, B8) μονόρριχτη στέγη, Σ10 (A10, B10) μονόρριχτη στέγη, Σ13 (A13-A14, B13-B14) δίρριχτη στέγη, Σ16 (A16-A17-A18, B16) μονόρριχτη στέγη. Οι στέγες που διαμορφώνονται πάνω από τον δεύτερο όροφο είναι οι εξής : Σ19 (A19, B19, Γ19) τετράρριχτη στέγη (πύργος), Σ3 (A3-A4, B3-B4, Γ3), Σ6 (A6, B6, Γ6) πεντάρριχτη στέγη, Σ11 (A11, B11, Γ11) πεντάρριχτη στέγη, Σ12 (A12, B12, Γ12), Σ15 (A15, B15, Γ15) τετράρριχτη στέγη (πύργος). Ο τύπος των κεραμιδιών που χρησιμοποιήθηκαν ήταν βυζαντινά κεραμίδια.

v. Υπόγειο

Το υπόγειο του κτηρίου ακολουθεί σε κάτοψη το ισόγειο ενώ συνεχίζει κάτω από τον κινηματογράφο «Αττικόν», καθώς στο κομμάτι αυτό του υπογείου στεγάζεται ο κινηματογράφος «Απόλλων» (χρήση του υπογείου γίνεται μόνο από τους χώρους του «Απόλλων»). Κατασκευάστηκε την ίδια περίοδο με τους κινηματογράφους, δεν είχε χρήση στο μεγαλύτερο μέρος του (στο κομμάτι αυτό που η κάτοψη του συμπίπτει με το Μέγαρο Δεκόζη-Βούρου). Δεν επηρεάστηκε από την πυρκαγιά και βρίσκεται σε άριστη κατάσταση. Προαναφέρθηκε το κλιμακοστάσιο όπου από την είσοδο οδό Σταδίου γίνεται η είσοδος στο «Απόλλων» (A8). Στο υπόγειο δεν έχουμε πρόσβαση.

B. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το Μέγαρο Δεκόζη – Βούρου αποτελεί μνημείο πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και υπάγεται στις αρχές του νεοκλασικισμού. Μελετώντας και αναλύοντας τις όψεις του καταλαβαίνει κανείς ότι μέσα από αυτό αναδεικνύονται τα ιδιαίτερα μορφολογικά του χαρακτηριστικά και είναι αυτά που του δίνουν την ιστορική του ταυτότητα.

Αναλυτικότερα :

- ΟΨΕΙΣ :

Οι όψεις του κτηρίου έχουν όλα τα χαρακτηριστικά του νεοκλασικισμού:

1. Οριζόντιος διαχωρισμός σε βάση κορμό και στέψη.
2. Συμμετρία στην διάταξη των μερών του κτηρίου με τρόπο που να αντιστοιχεί το κάθε τμήμα στο ομόλογο του όσον αφορά τη μορφή, τις διαστάσεις κλπ για να επιτευχθεί η αρμονική αναλογία.

3. Αξονικότητα των κτηρίων, υπολογισμένα και χωρισμένα με βάση τον άξονα.
4. Επανάληψη του ρυθμού. Τα στοιχεία του νεοκλασικισμού προσεγγίζουν τους αρχαίους ρυθμούς με μια διακριτική αφαιρετικότητα.
5. «ΔΟΚΟΣ ΕΠΙ ΣΤΥΛΩΝ».

Οι βασικές όψεις του κτηρίου είναι δύο, αυτή στην οδό Σταδίου και εκείνη στην οδό Χρήστου Λαδά. Χαρακτηριστικό τους είναι οι δύο αξονικοί όγκοι που προεξέχουν καθ' ύψος αλλά και στον οριζόντιο άξονα (σε πολύ μικρότερη κλίμακα βέβαια), τους οποίους μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ως πύργους. Ο ένας βρίσκεται στην συμβολή των οδών Χρ. Λαδά και Σταδίου (στην γωνία του κτηρίου), ενώ ο άλλος στην απόληξη του οικοδομήματος στην οδό Σταδίου.

i. Οδός Σταδίου.

Γενικά στην όψη αυτή παρατηρούμε τους δύο πύργους να οριοθετούν (σε κατακόρυφο άξονα) το υπόλοιπο κτήριο (εικόνες 3,4). Δεξιότερα του πύργου που βρίσκεται στην οδό Σταδίου χτίστηκε μεταγενέστερα μία προσθήκη (μεσοτοιχία με το όμορο, νεοκλασικό διατηρητέο). Η προσθήκη αυτή (εικόνα 4) αλλοιώνει την μορφή ολόκληρου του οικοδομήματος καθώς και του διπλανού κτηρίου. Το ύψος της φτάνει τα 11.50 μέτρα (ισόγειο και πρώτος όροφος) και το μήκος τα 5 μέτρα. Δεν την μελετάμε μαζί με την κύρια όψη διότι θεωρούμε πως ο ρόλος της είναι υποβαθμιστικός του συνόλου.

Εικόνα 3 - Άποψη κτηρίου (πύργος)

Εικόνα 4 - Όψη κτηρίου, οδός Σταδίου (πύργος, προσθήκη)

Ξεκινώντας από το ισόγειο (7.25 μέτρα) η όψη διαμορφώνεται υπό μορφή στοάς, δηλαδή κατακόρυφα στοιχεία τα οποία την διαχωρίζουν σε ίσα τμήματα με «πεσσοστοιχία». Στην κάτω πλευρά των «πεσσών» βρίσκονται διακοσμητικά ανεστραμμένα φουρούσια μαρμάρινα (εικόνα 5). Τα ανοίγματα που προκύπτουν από την διάταξη αυτή είναι μεγάλων διαστάσεων σε μήκος αλλά κυρίως σε ύψος. Κάποια από αυτά φτάνουν να εφάπτονται της επίστεψης ενώ άλλα διακόπτονται από οριζόντια φέροντα στοιχεία, των οποίων ο ρόλος είναι καθαρά στατικός (μεταγενέστερη ύπαρξη παταριού για την εξυπηρέτηση των εκάστοτε στεγαζόμενων επιχειρήσεων). Ως επίστεψη διαμορφώνεται υποτυπώδης επιστύλιο. Όλη η όψη του ισογείου είναι επικαλυμμένη με μαρμάρινες πλάκες υπόλευκου χρώματος με ανθρακί

νευρώσεις(εικόνα 6). Το ισόγειο των πύργων είναι πανομοιότυπο με την υπόλοιπη όψη με την διαφορά ότι τα ανοίγματα είναι πλατύτερα.

Εικόνα 5 - Όψη μαρμάρινων ανεστραμμένων φουρουσίων Εικόνα 6 - Μαρμάρινες πλάκες

Στον πρώτο όροφο συναντάμε την νεοκλασική αρχιτεκτονική του κτηρίου με όλα εκείνα τα στοιχεία της μοναδικότητας και του μεγαλείου. Στο χαμηλότερο σημείο του πρώτου ορόφου συναντάμε ένα προεξέχοντα γείσο μαρμάρινο το οποίο χωρίζεται σε τρεις ταινίες, η οποίες από κάτω προς τα πάνω προτάσσονται της υπερκείμενης. Όλα τα ανοίγματα παρουσιάζουν ρυθμολογική αυτοτέλεια. Στον πρώτο όροφο των πύργων διαμορφώνεται από ένα άνοιγμα (μπαλκονόπορτα) με πρόσβαση σε μικρό σε μέγεθος εξώστη. Τα ανοίγματα πλαισιώνονται περιμετρικά με δύο διακοσμητικές ταινίες οι οποίες ενώνονται με αστραγάλους. Ως επίστεψη τους, αναπτύσσεται θριγκός (επιστύλιο, ζωφόρος), γείσο προεξέχον, αέτωμα, καταέτιο γείσο και σήμα. Ψηλότερα, έχουμε επίσης επίστεψη όλης της όψης με θριγκό προεξέχοντα επιστύλιο και γείσο, διαχωρίζονται με ταινίες, αστραγάλους και σκωτίες. Στην υπόλοιπη όψη, ενδιάμεσα των πύργων, συναντάμε την ίδια ανάπτυξη όσον αφορά το προεξέχον γείσο το οποίο διατρέχει όλη την όψη (στο χαμηλότερο σημείο). Τα ανοίγματα είναι έντεκα στον αριθμό, τα οποία ανά τρία, έχουν πρόσβαση σε εξώστη (μπαλκονόπορτες). Πλαισιώνονται και αυτά περιμετρικά με δύο διακοσμητικές ταινίες οι οποίες ενώνονται με αστραγάλους. Ως επίστεψη, τα ανοίγματα, αναπτύσσουν θριγκό (επιστύλιο, ζωφόρος), γείσο προεξέχον, ενώ δεν έχουν αέτωμα (εικόνα 7). Και εδώ, όλη η όψη, στο ψηλότερο σημείο, διαμορφώνεται με επιστύλιο, ζωφόρο και γείσο. Εφόσον, στο ενδιάμεσο αυτό κομμάτι της όψης, δεν υπάρχει δεύτερος όροφος, τα ακρωτήρια των βυζαντινών κεραμιδιών σε μορφή ανθεμίου (εικόνα 8), είναι το στοιχείο αμέσως παραπάνω του γείσου. Ο πρώτος όροφος φτάνει στα 11.95 μέτρα. Οι εξώστες στους δύο πύργους είναι κατασκευασμένοι από μάρμαρο στην οριζόντια φέρουσα κατασκευή, ενώ στις δύο εξωτερικές γωνίες τους υπάρχουν δύο κολωνάκια επίσης μαρμάρινα. Τα κολωνάκια αυτά, συγκρατούν τα περίτεχνα κιγκλιδώματα τα οποία είναι καμωμένα από σφυρήλατο χυτοσίδηρο και φέρουν ελικοειδή σχέδια. Οι εξώστες στηρίζονται από δύο φουρούσια μαρμάρινα, με έντονο διακοσμητικό διάκοσμο σκαλιστό (εικόνες 9^A, 9^B). Στην όψη που περικλείεται από εκείνες των πύργων, δεσπόζουν δύο ακόμα εξώστες, μεγαλύτεροι σε μήκος από εκείνα των πύργων. Έχουν τον ίδιο τρόπο κατασκευής και τα ίδια υλικά με την διαφορά ότι αντί για δύο κολωνάκια έχουν τέσσερα και τον ίδιο αριθμό

φουρουσιών ακριβώς από κάτω (τέσσερα). Η τοιχοποιία εκτός των διακοσμητικών στοιχείων είναι σοβατισμένη και επιχρισμένη σε απαλό κίτρινο χρώμα.

Εικόνα 7 - Άποψη ανοίγματος

Εικόνα 8 - Άποψη ακροκέραμων με τη μορφή ανθεμίων

Εικόνες 9^A,9B - Φουρούσια

Στον δεύτερο όροφο και μέχρι τα 15.20 μέτρα, φτάνουν μόνο οι πύργοι. Η απώληξη αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί ως επίστεψη ολόκληρων των δύο προβαλλόμενων όγκων. Στο χαμηλότερο σημείο περιμετρικά διατρέχει τις όψεις μία μαρμάρινη ταινία. Ψηλότερα, βρίσκουμε κατανεμημένα συμμετρικά, ανά δύο, μαρμάρινα φουρούσια, έξι τον αριθμό, δύο στην μία άκρη και δύο στην άλλη, τα δύο μεσαία, σε περασιά με το πλαισίωμα του από κάτω κουφώματος (μπαλκονόπορτα), διαμορφώνουν άνοιγμα (εικόνες 10^A,10B). Τα φουρούσια στηρίζουν διακοσμητικά στοιχεία, μαρμάρινα, με μορφή θριγκού τα οποία ανά ένα είναι

ανεξάρτητα και δεν συνεχίζουν σαν ομοιόμορφη ταινία (μόνο στα σημεία που υπάρχουν τα φουρούσια). Πίσω από τα διακοσμητικά αυτά, διαφαίνονται οι χαρακτηριστικοί οδόντες, που συναντώνται σε ελληνιστικά κτήρια και αργότερα ρωμαϊκά (μαρμάρινοι). Τέλος, στην κορυφή των πύργων, προβάλλεται γείσο, ενώ πάνω από αυτό, δεσπόζουν τα ακροκέραμα υπό μορφή ανθεμίου. Η τοιχοποιία των πύργων (εκτός των διακοσμητικών μαρμάρινων στοιχείων) είναι σοβατισμένη και επιχρισμένη σε απαλό κίτρινο χρώμα.

Εικόνες 10Α,Β - Πύργοι με διακοσμητικά φουρούσια

Οδός Χρήστου Λαδά.

Γενικά, η όψη αυτή είναι μικρότερη σε μήκος από αυτή της οδού Σταδίου. Την οριοθετεί ο πύργος που βρίσκεται στην συμβολή των δύο οδών (γωνία κτηρίου) και ένας προεξέχων (στον οριζόντιο άξονα) όγκος, ο οποίος καθ' ύψος φτάνει μέχρι και τον πρώτο όροφο (11.95 μέτρα), αντίθετα με τον πύργο (15.20 μέτρα). Ο όγκος αυτός βρίσκεται στην απόληξη του κτηρίου στην οδό Χρ. Λαδά. Αριστερότερα από αυτόν και με διαστάσεις 5 μέτρα (μήκος) και 7 μέτρα (ύψος), χτίστηκε μεταγενέστερα η έξοδος κινδύνου (μεσοτοιχία με όμορο) του κινηματογράφου. Αν και ο ρόλος και αυτής της προσθήκης είναι υποβαθμιστικός δεν μπορεί να γκρεμιστεί διότι η εγκατάσταση όλου του κινηματογράφου κρίθηκε διατηρητέα με αποτέλεσμα να μην υπάρχει διαφορετική λύση από εκείνης της εξόδου κινδύνου στην συγκεκριμένη θέση, χωρίς να αλλοιωθεί η μορφή του. Η όψη που θα μελετηθεί δεν θα περιλαμβάνει την προσθήκη αυτή. Μπορεί, επίσης, να σημειωθεί πως τα γενικά χαρακτηριστικά της όψης της οδού Χρ. Λαδά είναι ίδια με εκείνα της οδού Σταδίου.

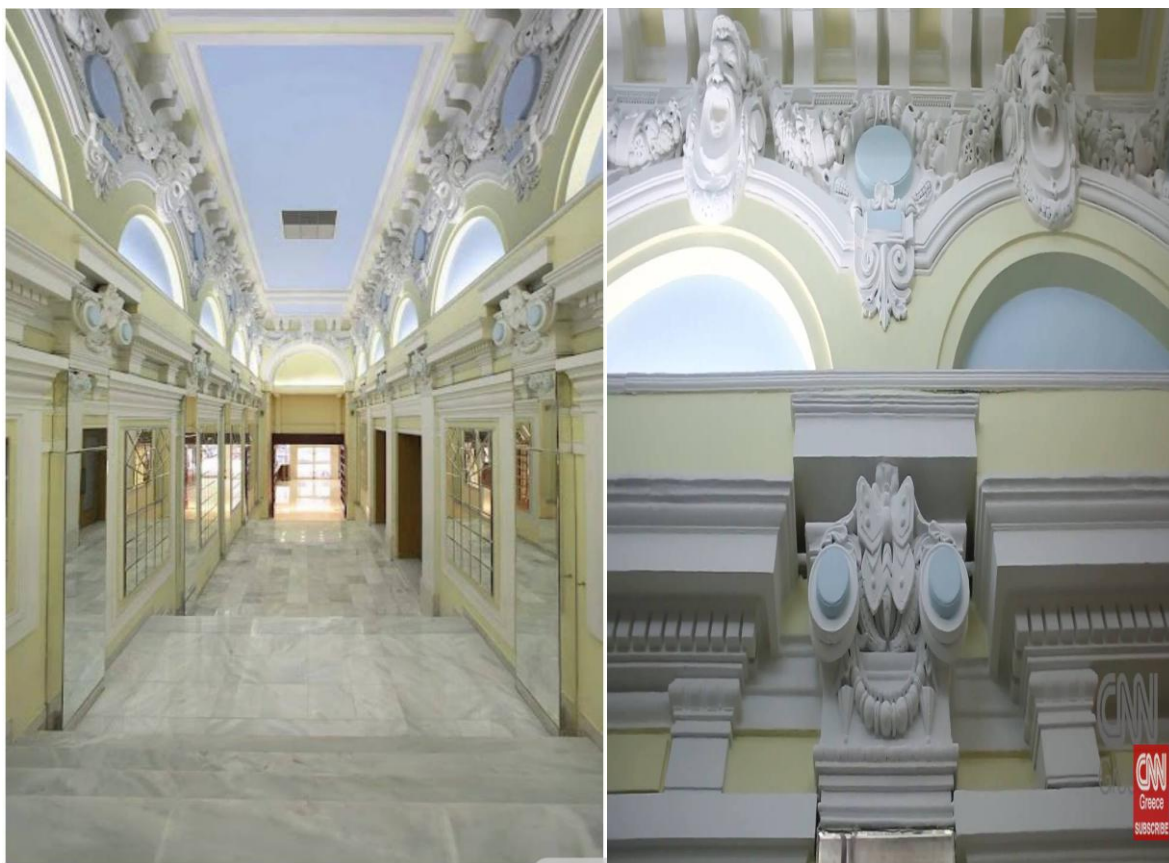
Το ισόγειο διαμορφώνεται, και εδώ, με μεγάλα ανοίγματα τα οποία φτάνουν να καλύπτουν την επιφάνεια ολόκληρου του ισογείου (7.25 μέτρα) κατά τον κατακόρυφο άξονα. Είναι έξι στον αριθμό και εκτός των δύο ακριανών, εκατέρωθεν του κτηρίου, τα υπόλοιπα τέσσερα δημιουργούνται από την «πεσσοστοιχία», αν και πολύ μικρότερη (μικρότερος αριθμός «πεσσών»), έχουμε και εδώ δηλαδή την μορφή στοάς που παρατηρήσαμε στην προηγούμενη όψη. Όλη η τοιχοποιία είναι επικαλυμμένη με τετράγωνα μαρμάρινα πλάκες υπόλευκου χρώματος με ανθρακί νευρώσεις.

Το νεοκλασικό ρεύμα που ενέπνευσε για την δημιουργία του κτηρίου, είναι αποτυπωμένο στον πρώτο όροφο (11.95 μέτρα). Όπως στην οδό Σταδίου, από χαμηλά, συναντούμε ένα προεξέχον μαρμάρινο γείσο, το οποίο χωρίζεται σε τρεις ταινίες που από κάτω προς τα πάνω προτάσσονται της υπερκείμενης. Τα ανοίγματα που διαμορφώνονται είναι έξι όπως του ισογείου. Ένα στον πύργο (παράθυρο), ένα στον προεξέχοντα όγκο (παράθυρο) στην απόληξη του κτηρίου (Χρ. Λαδά) και τέσσερα στο ενδιάμεσο. Εκ των τεσσάρων, τα δύο μεσαία έχουν πρόσβαση σε μικρό εξώστη (το ίδιο και τα δύο), ενώ τα δύο ακριανά είναι παράθυρα. Όλα τα ανοίγματα πλαισιώνονται από δύο διακοσμητικές ταινίες, οι οποίες ενώνονται με αστραγάλους. Τα δύο ακριανά (στον πύργο και στον προεξέχοντα όγκο) έχουν ως επίστεψη ανεπτυγμένο θριγκό (επιστύλιο, ζωφόρο) γείσο προεξέχον, αέτωμα, καταέτιο γείσο και σήμα, ενώ στα τέσσερα που περικλείονται, δεν διαμορφώνεται αέτωμα (όμοια με εκείνα της οδού Σταδίου). Στο ψηλότερο σημείο της όψης, έχουμε επίστεψη θριγκού (επιστύλιο, ζωφόρος) γείσο προεξέχον, ενώ αμέσως παραπάνω φαίνονται τα ακροκέραμα, των βυζαντινών κεραμιδιών, υπό μορφή ανθεμίου. Το μπαλκόνι διαμορφώνεται ακριβώς όπως εκείνα της όψης της οδού Σταδίου, με τέσσερα κολωνάκια και τέσσερα φουρούσια να το συγκρατούν. Η τοιχοποιία (εκτός των μαρμάρινων στοιχείων) είναι σοβατισμένη και επιχρισμένη σε απαλό κίτρινο χρώμα.

Δεύτερο όροφό έχουμε μόνο ως επίστεψη του πύργου (15.20 μέτρα). Αναπτύσσεται όπως ακριβώς και εκείνοι στην προηγούμενη όψη χωρίς καμία απολύτως διαφορά.

Όσον αφορά στα κουφώματα των ανοιγμάτων, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό, μπορούμε να μιλήσουμε μόνο υποθετικά, καθότι δεν έχουμε καμία εικόνα αυτών αφού καταστράφηκαν ολοσχερώς από τη φωτιά. Μελετώντας λοιπόν άλλα κτήρια του Ερνέστου Τσίλλερ, καθώς και άλλα κτήρια της ίδιας εποχής, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι πολύ πιθανόν κατά την κατασκευή να χρησιμοποιήθηκαν περσιδωτά παντζούρια γαλλικού τύπου. Τα υπόλοιπα κουφώματα, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πως ακριβώς ήταν.

Στο εσωτερικό του κτιρίου υπάρχουν ελάχιστα μορφολογικά στοιχεία λόγω καθαιρέσεων και καταστροφών. Εντύπωση προκαλεί ο χώρος της εσόδου του κινηματογράφου «Αττικόν» που έχει ιδιαίτερα μνημειώδη χαρακτήρα μιας και αποτελείται από μακροσκελή διάδρομο με κόγχες κατά μήκος, όμως δεν ανήκει στο πεδίο μελέτης μας (εικόνα 11^A, 11B).

Εικόνες 10^Α, Β -Άποψη εισόδου κινηματογράφου "Αττικών".

Γ. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Η κατασκευαστική ανάλυση του κτηρίου θα γίνει βάση δύο αξόνων, του οριζόντιου και του κάθετου άξονα. Στον οριζόντιο άξονα υπάγονται τα δάπεδα, τα δοκάρια και οι στέγες, ενώ στον κάθετο άξονα η τοιχοποιία και οι κλίμακες.

i. Τοιχοποιία.

Γενικά, η τοιχοποιία του κτηρίου μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύμπηκτη, κατασκευή από οπτοπλινθοδομή και λιθοδομή. Πιο συγκεκριμένα, οι εξωτερικοί τοίχοι είναι λίθινοι, με επένδυση στις εξωτερικές όψεις από μαρμάρινες πλάκες, στο ισόγειο, στον πρώτο και στον δεύτερο όροφο (όπου υπάρχει) η τοιχοποιία είναι σοβατισμένη ενώ το επίχρισμα έχει κίτρινο χρώμα και εδώ έχουμε λιθοδομή (εικόνα 11). Εξολοκλήρου, τοιχοποιία από οπτόπλινθο συναντάμε μόνο στους εσωτερικούς τοίχους και αυτό σε ελάχιστες περιπτώσεις (εικόνα 12). Χαρακτηριστική λιθοδομή παρατηρείτε στα μεγάλα ανοίγματα του ισόγειου, με τεχνική λιθοδομής ισόδομη, μεγάλου μεγέθους λίθους, λαξευμένους πλήρως, αντίθετα από την πλήρωση της λίθινης τοιχοποιίας στα υπόλοιπα τμήματα της. Στο πάνω τελείωμα όλων των ανοιγμάτων, αλλά και ενταγμένα στην τοιχοποιία παρατηρούμε ανακουφιστικά τόξα από οπτόπλινθο για τον καλύτερο καταμερισμό των κάθετων φορτίων. Εδραιωμένα στην τοιχοποιία, και κυρίως στο ισόγειο αλλά και στον πρώτο όροφο, βρίσκονται σιδερένια

τμήματα ελαφριάς σιδηροκατασκευής, τα οποία μάλλον συγκρατούσαν γυψοσανίδες ή άλλου τύπου επικαλύψεις. Ολόκληρη η τοιχοποιία ήταν σοβατισμένη και έφερε επίχρισμα διαφόρων χρωματισμών.

Εικόνα 11 – Τμήμα τοιχοποιίας (εξωτερική)

Εικόνα 12 - Τμήμα τοιχοποιίας (εσωτερική)

ii. Δάπεδα.

Το μοναδικό δάπεδο που σώζεται είναι εκείνο του ισογείου, το οποίο είναι κατασκευασμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα (εικόνα 13). Γνωρίζουμε ότι οι εγκαταστάσεις των κινηματογράφων όπως και το υπόγειο είναι, επίσης, κατασκευασμένα από οπλισμένο σκυρόδεμα, οπότε καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως το δάπεδο του ισογείου αντικαταστάθηκε την περίοδο κατασκευής τους. Τα μεσοπατώματα του πρώτου και το δεύτερου ορόφου έχουν καταστραφεί πλήρως. Ήταν κατασκευασμένα από ξύλο, με δοκάρια διατομής 0,12 μ. (οπές στην τοιχοποιία). Σε κάποια τμήματα του πρώτου ορόφου το δάπεδο είχε αντικατασταθεί με πλάκα οπλισμένου σκυροδέματος (B3, B4, B19, τμήμα του B16, B8)(εικόνα 14). Τα δάπεδα των παταριών έχουν, επίσης, διασωθεί και είναι κατασκευασμένα και αυτά από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Εικόνα 13 - Άποψη δαπέδου στο ισόγειο

Εικόνα 14 - Άποψη δαπέδου στον Α' όροφο

iii. Δοκάρια.

Τα δοκάρια του κτηρίου έχουν καταστραφεί (ξύλινα δοκάρια δαπέδων). Μεταλλικά δοκάρια έχουν τοποθετηθεί πάνω από κάποια μεγάλα ανοίγματα, τα οποία έχουν τον ίδιο ρόλο με τα σημερινά σενάζ (εικόνα 15).

Εικόνα 13 - Άποψη υπολειμμάτων ξύλινων δοκαριών στα δάπεδα και μεταλλικών δοκαριών (σενάζ)

iv. Ζευκτά.

Ζευκτά δεν έχουν διασωθεί από την πυρκαγιά.

v. Κλίμακες.

Δεν γνωρίζουμε πως γινόταν η πρόσβαση στους ορόφους διότι δεν έχουν διασωθεί από την πυρκαγιά οι κλίμακες ή τα δάπεδα. Εικάζουμε ότι ήταν ξύλινες. Το μοναδικό κλιμακοστάσιο που διασώζεται είναι εκείνο που οδηγεί στον κινηματογράφο «Απόλλων» (A8), το οποίο είναι κατασκευασμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα. Τρεις αναβαθμοί διαμορφώνονται, επίσης, κατά την είσοδο στον κινηματογράφο «Αττικών» (από A17 σε A7) οι οποίοι είναι και εκείνοι κατασκευασμένοι από οπλισμένο σκυρόδεμα και επικαλυμμένοι με μάρμαρο.

vi. Κουφώματα.

Κανένα κούφωμα δεν έχει διασωθεί από την πυρκαγιά. (εικόνα 16^A, 16B)

Εικόνα 16^{A,B} - Άποψη ανοιγμάτων

Δ. ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΤΗΡΙΟΥ

Λόγω της μακρόχρονης εγκατάλειψης και έλλειψης συντήρησης, σε συνδυασμό με τα καιρικά και κλιματολογικά φαινόμενα (βροχές, έντονες θερμοκρασιακές αλλαγές, υψηλά επίπεδα υγρασίας), αλλά κυρίως λόγω της πυρκαγιάς, η κατάσταση διατήρησης του κτηρίου χαρακτηρίζεται ως κακή. Το κτήριο παρουσιάζει ζημιές σε όλη την έκτασή του, μόνιμες κατά βάση. Πλήρη δελτία χώρων, έγκυρο φωτογραφικό υλικό και αποτύπωση της παθολογίας του φέροντος οργανισμού, εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, πραγματοποιήθηκαν για όλο το κτήριο με εξαίρεση τους χώρους αυτούς των δύο κινηματογράφων, «Αττικών» και «Απόλλων», η πρόσβαση στους οποίους κατέστη αδύνατη και για το λόγο αυτό δεν αποτυπώνεται η παθολογία τους.

Με μία πρώτη ματιά τα σημάδια της παθολογίας του κτηρίου είναι αρκετά εμφανή και τα σε γενικές γραμμές είναι τα εξής :

Η διάβρωση των υλικών λόγω της πυρκαγιάς, καθώς και της έκθεσης του κτηρίου στην υγρασία και στις έντονες καιρικές συνθήκες, λόγω απώλειας της στέγης και των κουφωμάτων. Παρατηρείται λοιπόν διάβρωση των δομοστατικών στοιχείων του κτηρίου καθώς και των επιχρισμάτων αυτού σε μεγάλο βαθμό λόγω των προαναφερόμενων αιτιών.

Αναλυτικότερα :

i. Όψεις

Στις όψεις παρατηρούνται φθορές λόγω της πυρκαγιάς και της μακροχρόνιας έκθεσης του κτηρίου σε έντονες καιρικές συνθήκες και υγρασία. Στο ισόγειο, που είναι ο χώρος που φιλοξενούνταν διάφορα καταστήματα, είχε χρησιμοποιηθεί ελαφριά σιδηροκατασκευή με επένδυση μαρμάρου. Τα κομμάτια αυτά των μαρμαρίνων επενδύσεων έχουν αποκολληθεί από την εν λόγω σιδηροκατασκευή και είναι πλέον εμφανής ο φέρων οργανισμός του κτηρίου (εικόνα 17), με αποτέλεσμα να υπάρχουν αρκετά σοβαρές φθορές σε αυτόν. Τα επιχρίσματα έχουν υποστεί καθαίρεση και εμφανίζουν κατά τόπους φθορές που προκλήθηκαν από την παρεμβολή υγρασίας. Μάρμαρο χρησιμοποιείται επίσης εκατέρωθεν της εισόδου του που οδηγεί στους δύο κινηματογράφους, επί της οδού Σταδίου, το οποίο φέρει σκαλιστά διακοσμητικά στοιχεία τα οποία έχουν υποστεί φθορές σε αρκετά σημεία και παρατηρείται επίσης αποκόλληση μέρους αυτών (εικόνα 18).

Εικόνα 17 - Φθορές εξωτερικής τοιχοποιίας

Εικόνα 18 - Επένδυση μαρμάρου

Στα δύο ανώτερα επίπεδα, αυτά του πρώτου και του δευτέρου ορόφου, δεν υπάρχουν ιδιαίτερα σοβαρές φθορές. Ως επί το πλείστον, στην τοιχοποιία έχει επέλθει αποφλοιώση και απολέπιση του επιχρίσματος και στα σημεία εξόδου του καπνού και υπάρχουν εμφανή δείγματα καπνιάς, δηλαδή χρωματισμού αυτού λόγω του καπνού που προήλθε από την πυρκαγιά (εικόνα 19). Ακόμη, είναι εμφανή κάποια δείγματα ρηγματώσεων τα οποία όμως δεν φαίνονται να είναι ιδιαίτερα βαθιά (εικόνα 20).

Εικόνα 19 - Αποφλοιώση απολέπιση εξωτερικής τοιχοποιίας Εικόνα 20 - Ρηγματώση στην εξωτερική τοιχοποιία

ii. Ισόγειο

Κατά μήκος όλου του τμήματος του ισόγειου παρατηρούνται έντονες και πολύ σημαντικές φθορές.

Πιο συγκεκριμένα :

- Τοιχοποιία

Λόγω της πυρκαγιάς παρατηρούνται και εδώ απολεπίσεις και αποφλοιώσεις σε όλη την επιφάνεια της τοιχοποιίας. Εμφανή, ακόμη, είναι τα σημάδια αποκόλλησης και εκτινάξεως συμπαγών λίθων και οπτόπλινθων (τούβλων) σε τμήματα της τοιχοποιίας και σημεία περιμετρικά των ανοιγμάτων καθώς και στα σημεία των ανακουφιστικών τόξων (εικόνα 21). Σε μεγάλα τμήματα της τοιχοποιίας του ισόγειου, υπάρχει εδραιωμένη σιδηροκατασκευή ελαφριού τύπου της οποίας η χρήση εικάζουμε ότι ήταν η συγκράτηση υλικών επικαλύψεως (π.χ. μάρμαρο, γυψοσανίδα). Συγκεκριμένα στα σημεία που έχουν παραμείνει τα υλικά αυτά, φέρουν ίχνη καπνιάς, ενώ εμφανή είναι τα κομμάτια της κατασκευής που έχουν οξειδωθεί και φέρουν κλίση λόγω των υψηλών θερμοκρασιών που αναπτύχθηκαν στο χώρο την ώρα της πυρκαγιάς. Στο χώρο που στεγαζόταν το supermarket και συγκεκριμένα στο κομμάτι Α6, είναι εμφανής η ύπαρξη πλακιδίων ως επένδυση της τοιχοποιίας (εικόνα 22). Τα πλακίδια αυτά έχουν αποκολληθεί πλήρως λόγω των υψηλών θερμοκρασιών που αναπτύχθηκαν στο κτήριο κατά την πυρκαγιά.

Εικόνα 21 - Καταστροφή επιχρίσματος, εκτίναξη λίθων και οπτόπλινθων

Εικόνα 22 - Τοιχοποιία με ένδειξη επένδυσης πλακιδίων

- Δάπεδα

Το δάπεδο που αναπτύσσεται κατά μήκος όλης της επιφάνειας του ισογείου είναι κατασκευασμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα (μετέπειτα προσθήκη κατά την περίοδο κατασκευής υπόγειου χώρου και κινηματογράφων) και δεν φέρει ιδιαίτερες φθορές παρά μόνο στο τμήμα που στεγαζόταν το κατάστημα υαλικών (A15 και τμήμα του A16). Συγκεκριμένα έχει επέλθει αποσάθρωση του σκυροδέματος με αποτέλεσμα την ανάδειξη του οπλισμού και κατά συνέπεια την οξείδωση αυτού λόγω της έκθεσης του σε έντονες καιρικές συνθήκες. Εμφανής είναι επίσης η ύπαρξη παταριών στους χώρους του ισογείου A1, A2, A4 σε ύψος 4,00 μ. Αυτό γίνεται γνωστό από την ύπαρξη μεταλλικών δοκών (μεταγενέστερη προσθήκη) ενώ πιθανολογείται ότι το δάπεδο που στήριζαν ήταν από οπλισμένο σκυρόδεμα, το οποίο έχει καταστραφεί ολοσχερώς και δεν υπάρχουν δείγματα ύπαρξής του. Οι μεταλλικοί αυτοί δοκοί φέρουν σημάδια οξείδωσης λόγω των έντονων καιρικών συνθηκών και έχουν κλίση λόγω της υψηλής θερμοκρασίας που ανέπτυξε η πυρκαγιά.

iii. Α' όροφος

Στον πρώτο όροφο οι φθορές που έχει υποστεί το κτήριο είναι εξίσου σημαντικές με αυτές στον ισόγειο χώρο.

Αναλυτικότερα :

- Τοιχοποιία

Και στο επίπεδο αυτό του κτηρίου παρατηρούνται φθορές στην τοιχοποιία από τις υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύχθηκαν στο χώρο κατά την πυρκαγιά αλλά και από τις έντονες καιρικές συνθήκες. Είναι εμφανή λοιπόν τα σημάδια αποφλοίωσης και απολέπισης των επιχρισμάτων καθώς και σε μεγάλες επιφάνειες της τοιχοποιίας η έλλειψη επιχρίσματος με αποτέλεσμα την καταστροφή της. Αποσάθρωση των υλικών δόμησης, καθώς και των κονιαμάτων, εκτίναξη λίθων και οπτόπλινθων (τούβλα) που έφερε η σύνθεση της φέρουσας τοιχοποιίας (εικόνα 21), είναι μερικά από τα πιο σημαντικά σημάδια των φθορών στον όροφο αυτό. Τμήματα της τοιχοποιίας είναι κι εδώ επενδυμένα με ελαφριού τύπου σιδηροκατασκευή που η επένδυση αυτών μας είναι απόλυτα άγνωστη λόγω της ολικής καταστροφής τους από την πυρκαγιά. Η σιδηροκατασκευή αυτή φέρει σημάδια οξείδωσης, καθώς και σε πολλά τμήματα της έχει υποστεί κάμψη και αποκόλληση από την τοιχοποιία (εικόνα 23). Το αξιοσημείωτο στο όροφο αυτό είναι ότι ύστερα από μεγάλες φθορές στα δομοστατικά υλικά της τοιχοποιίας, αρχικά λόγω της πυρκαγιάς και εν συνεχεία λόγω των έντονων καιρικών συνθηκών, παρατηρείται κατάρρευση τμημάτων αυτής.

Εικόνα 23 - Άποψη κατεστραμμένης ελαφριού τύπου σιδηροκατασκευής – ένδειξη δοκοθηκών.

- Δάπεδα

Στο μεγαλύτερο τμήμα του ορόφου αυτού το δάπεδο είναι ολικώς κατεστραμμένο, όμως η ύπαρξη του μας γίνεται γνωστή λόγω των δοκοθηκών που είναι εμφανείς στην τοιχοποιία (εικόνα 23). Επρόκειτο για ξύλινες δοκούς και για το λόγο αυτό επήλθε η ολική καταστροφή τους κατά την πυρκαγιά. Τα τμήματα της τοιχοποιίας περιμετρικά των δοκοθηκών αυτών έχουν υποστεί καθαίρεση (δομοστατικά υλικά, επιχρίσματα). Στα τμήματα του ορόφου A3, A4, A19 και τμήμα του A16, είναι εμφανής ο οπλισμός του δαπέδου που ήταν επενδυμένο με σκυρόδεμα. Μεγάλη επιφάνεια αυτού έχει καταστραφεί και έχουν δημιουργηθεί κενά που επιτρέπουν την οπτική επαφή με το κατώτερο επίπεδο (εικόνα 24^A, 24B).

Εικόνα 24^A,B - Κατεστραμμένο δάπεδο με οπλισμό και σκυρόδεμα.

iv. Β' όροφος

Επίσης αξιοσημείωτες φθορές παρατηρούνται και στον όροφο αυτό.

Αναλυτικότερα :

- Τοιχοποιία

Οι φθορές και στο επίπεδο αυτό έχουν προέλθει από του ίδιους ακριβώς λόγους που έχουμε αναφέρει εκτενέστατα ανωτέρω για τα προηγούμενα επίπεδα του κτηρίου (εκδήλωση πυρκαγιάς, έντονες καιρικές συνθήκες). Η τοιχοποιία φέρει φθορές στα επιχρίσματα όπως αποφλοιώση, απολέπιση και ολική καθαίρεση σε μεγάλο βαθμό τμηματικά. Στα σημεία εκείνα που το επίχρισμα είναι ολικώς κατεστραμμένο σημειώνονται φθορές, όπως αποσάθρωση των δομοστατικών υλικών της φέρουσας τοιχοποιίας, καθώς και εκτινάξεις λίθων και οπτόπλινθων (τούβλο). Ελαφριού τύπου σιδηροκατασκευή για τη στήριξη επενδύσεων στην τοιχοποιία συναντάμε και στον όροφο αυτό με την ίδια παθολογία που περιγράφηκε στα προηγούμενα επίπεδα (οξειδωση, αποκόλληση σιδηροκατασκευής από την επιφάνεια της τοιχοποιίας, ολική καταστροφή υλικών επενδύσεως) (εικόνα 25).

Εικόνα 24 - Άποψη φθορών τοιχοποιίας 2ου ορόφου

- Δάπεδα

Δεν παρατηρούνται καθόλου ίχνη δαπέδου στον όροφο αυτό, όμως ύστερα από σχολαστική μελέτη του φωτογραφικού υλικού που αποκομίστηκε, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι επρόκειτο για εξ ολοκλήρου ξύλινο δάπεδο το οποίο προφανώς δεν μπόρεσε να διατηρηθεί έπειτα από τη φωτιά. Εμφανείς είναι μόνο οι δοκοθήκες κατά μήκος τις τοιχοποιίας, όπου περιμετρικά αυτών παρατηρούνται φθορές στο επίχρισμα, καθώς και αποσάθρωση των δομοστατικών υλικών αυτής (εικόνες 13, 23).

ν. Στέγες

Ύστερα από παρατήρηση του φωτογραφικού υλικού που προσκομίσαμε, παρατηρείται ολική καταστροφή όλων των τμημάτων των στεγών. Υπολείμματα αυτών παρατηρούνται μόνο στα σημεία περιμετρικά του κτηρίου και συγκεκριμένα άνω του φέροντος οργανισμού με την ύπαρξη κεράμων και ακροκέραμων (εικόνα 26). Σε χαμηλότερα επίπεδα παρατηρούνται δείγματα του ξυλότυπου στα σημεία της τοιχοποιίας όπου ήταν στερεωμένος αυτός. Ο ξυλότυπος είναι ολοσχερώς κατεστραμμένος λόγω της πυρκαγιάς (εικόνα 27).

Εικόνα 26 - Άποψη στέγης.

Εικόνα 27 - Ένδειξη υπολειμμάτων ξυλότυπου.

vi. Υπόγειο

Λόγω αδυναμίας εύρεσης πληροφοριών ή φωτογραφικού υλικού από τον υπόγειο χώρο του κτηρίου, καταφύγαμε σε υποθετική μελέτη αυτού. Γνωρίζοντας ότι ο κινηματογράφος «Απόλλων», που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του κτηρίου, δεν έχει υποστεί φθορές, συμπεραίνουμε ότι και το υπόλοιπο τμήμα του υπογείου βρίσκεται σε καλή κατάσταση. Το μόνο στοιχείο το οποίο διαθέτουμε είναι το υλικό κατασκευής αυτού, που είναι το οπλισμένο σκυρόδεμα (μετέπειτα προσθήκη, κατά την κατασκευή των κινηματογράφων).

vii. Ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις

Σε όλη την επιφάνεια του κτηρίου είναι εμφανείς οι κατεστραμμένες ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις αυτού. Από το φωτογραφικό υλικό που διαθέτουμε, παρατηρούνται καλώδια να προεξέχουν της τοιχοποιίας (εικόνα 28).

Εικόνα 28 - Άποψη κατεστραμμένων ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

ΟΨΕΙΣ

Εικόνα 29^Α, Β - Όψη κτηρίου επί της οδού Χρήστου Λαδά.

Εικόνα 30^Α,Β - Όψη επί της οδού Σταδίου - πύργος.

Εικόνα 31^α,β - Άποψη εξωτερικών ανοιγμάτων ισόγειου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ

Εικόνα 32 - Άποψη εισόδου κινηματογράφου "Αττικών"

Εικόνα 33 - Άποψη εισόδου κνηματογράφου "Απόλλων"

Εικόνα 34 - Ελαφριά σιδηροκατασκευή με επένδυση

Εικόνα 35 - Άποψη τοιχοποιίας με στήριξη ικρωμάτων

Εικόνα 36 - Άποψη σενάζ και μεταλλικών δοκών. Εικόνα 37 - Άποψη κατεστραμμένης σιδηροκατασκευής.

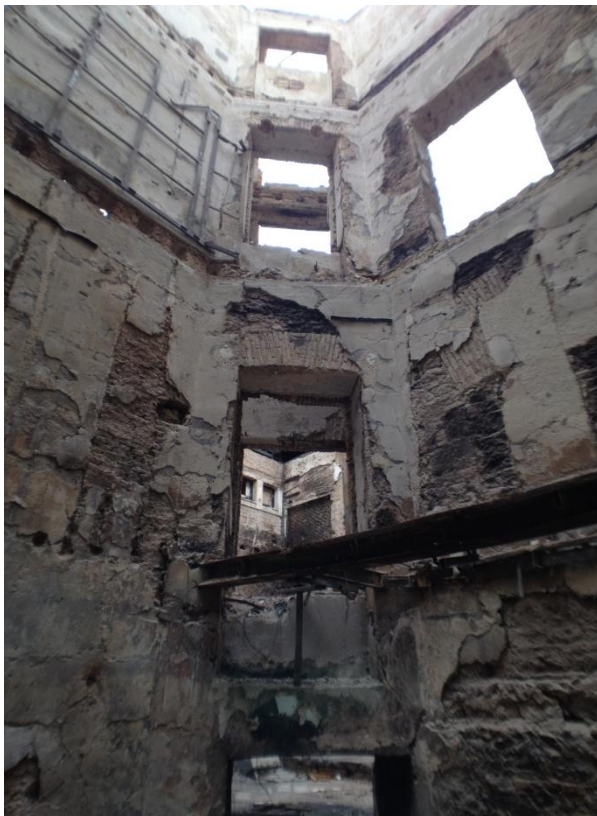
Εικόνα 38 - Αποφλοίωση και απολέπιση επιχρίσματος. Εικόνα 39 - Άποψη εσωτερικής τοιχοποιίας.

Εικόνα 40 - Τμήμα κατεστραμμένης τοιχοποιίας.

Εικόνα 41 - Άποψη κατεστραμμένων τοίχων και δαπέδων.

Εικόνα 42 – Φθορές τοιχοποιίας και απώλεια δαπέδων

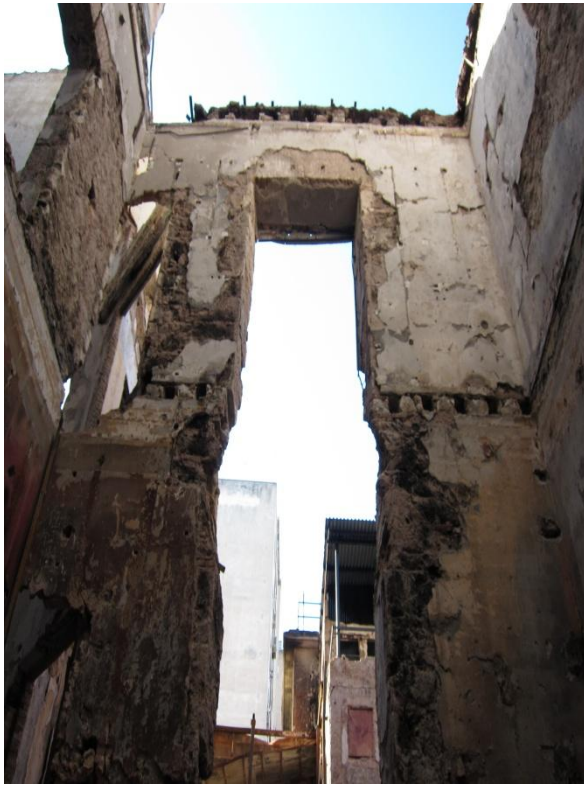
Εικόνα 43 - Άποψη φθορών καθ' ύψος όλης της τοιχοποιίας.

Εικόνα 44 - Εκτίναξη δομοστατικών υλικών. Εικόνα 45 - Φθορές περιμετρικά δοκοθηκών.

Εικόνα 46 - Άποψη τοιχοποιίας α,β επιπέδων και στέγης. Εικόνα 47 - Κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας.

Εικόνα 48 - Κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας.

Εικόνα 49 - έντονες φθορές και κατάρρευση τμημάτων.

Εικόνα 50 - Καθαίρεση επιχρίσματος και ένδειξη δοκοθηκών.

ΣΤΕΓΕΣ

Εικόνα 51 - Άποψη τμήματος κατεστραμμένης στέγης. Εικόνα 52 - Άποψη στέγης κατώτερου επιπέδου.

Εικόνα 53 - Άποψη τμήματος στέγης εκ των έσω.

Εικόνα 54 - Ένδειξη κατεστραμμένου ξυλότυπου στέγης.

Εικόνα 55 - Άποψη μεγάλου τμήματος στέγης.

Εικόνα 56 - Άποψη στέγης.

Εικόνα 57 - Τμήμα κατεστραμμένης τοιχοποιίας και στέγης.

Εικόνα 58 - Τμήμα κατεστραμμένης τοιχοποιίας και στέγης.

Εικόνα 59 - Άποψη στεγών.

Εικόνα 60 - Άποψη στέγης και υπολείμματα ξυλότυπου.

Εικόνα 61 - Υπολείμματα κεράμων κα ξυλότυπου.

Εικόνα 62 - Άποψη στέγης.

ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ

ΥΠΟΜ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΧΩΣ

ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΣ

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΟΜΟΡΦΗ (ΝΕΟΚΩΜ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥ

ΣΤΕΓΑΣΗ ΜΕ ΦΥΛ

ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ)

ΛΙΘΙΝΗ ΤΟΙΧΟΠΣ

ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ ΑΠΟ

ΟΞΕΙΔΩΣΗ ΜΕΤΑ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

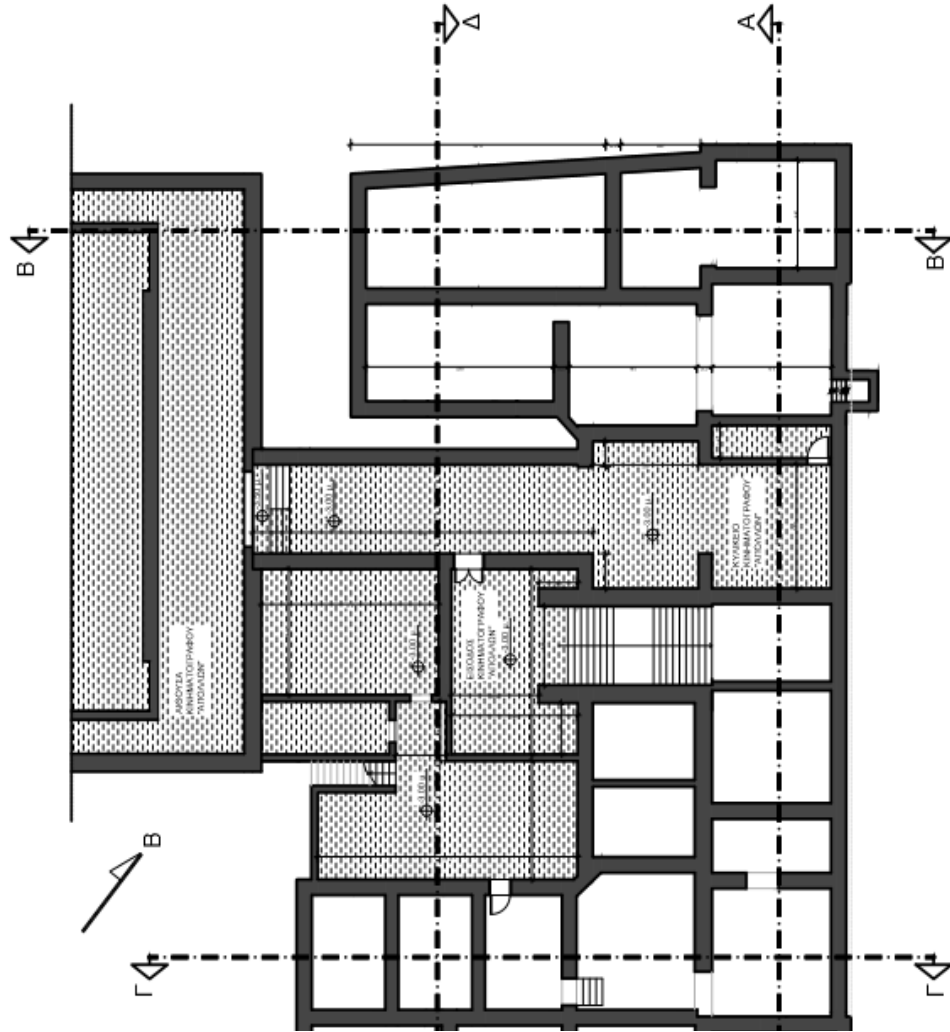
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΙΧΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

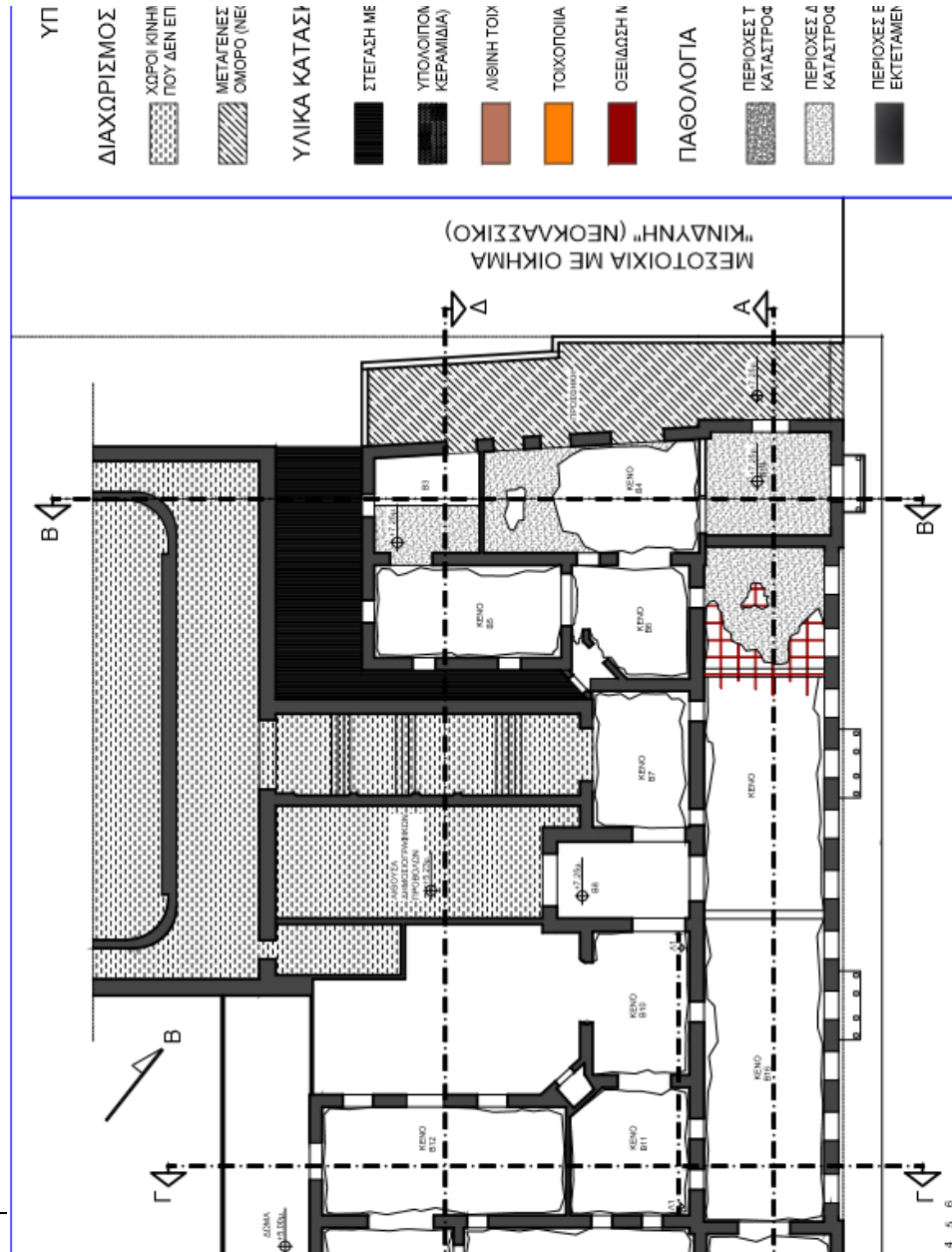
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΔΑΠΕ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

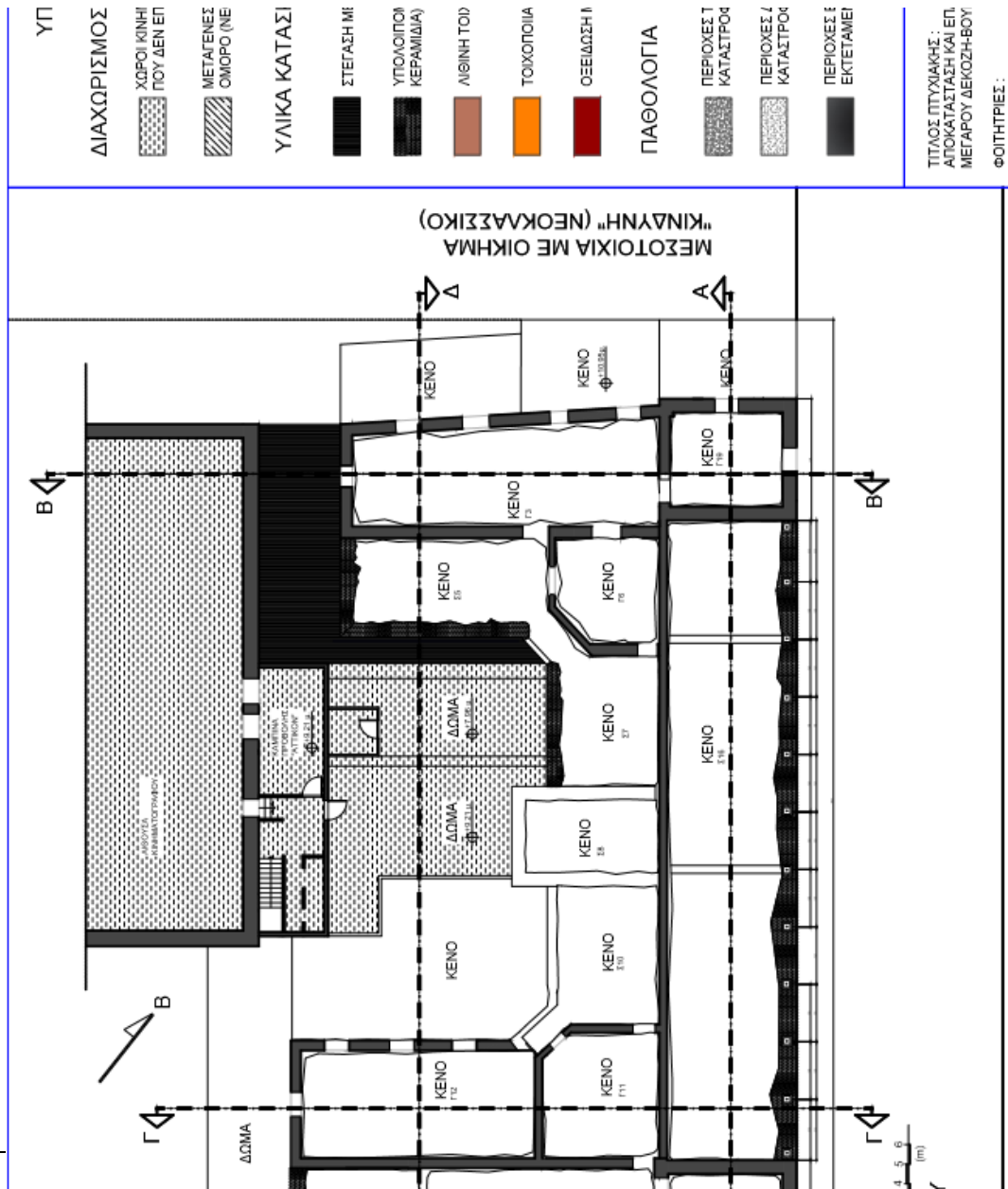
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΠΙΧΕΚΤΕΤΑΜΕΝΕΣ Κ

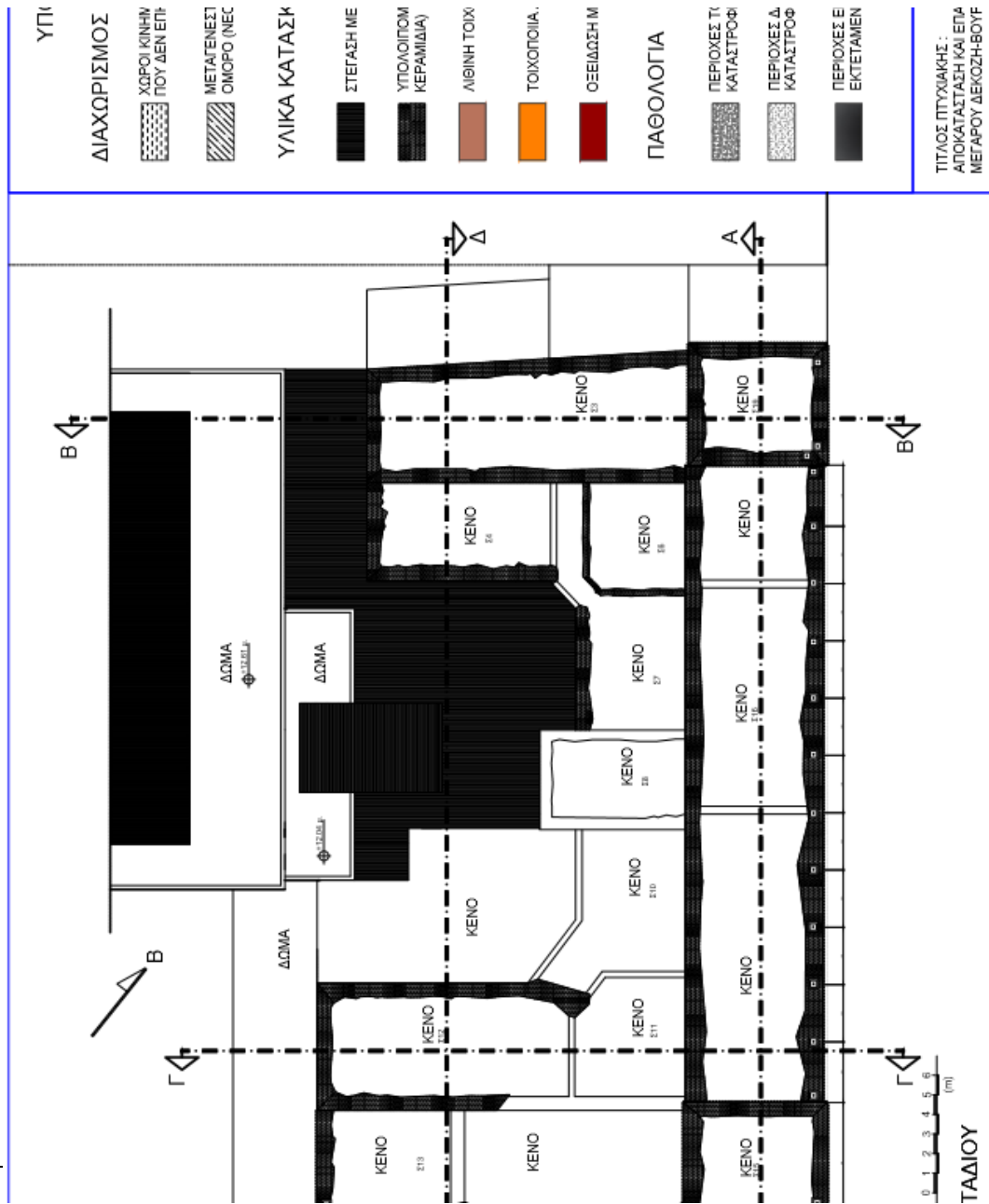

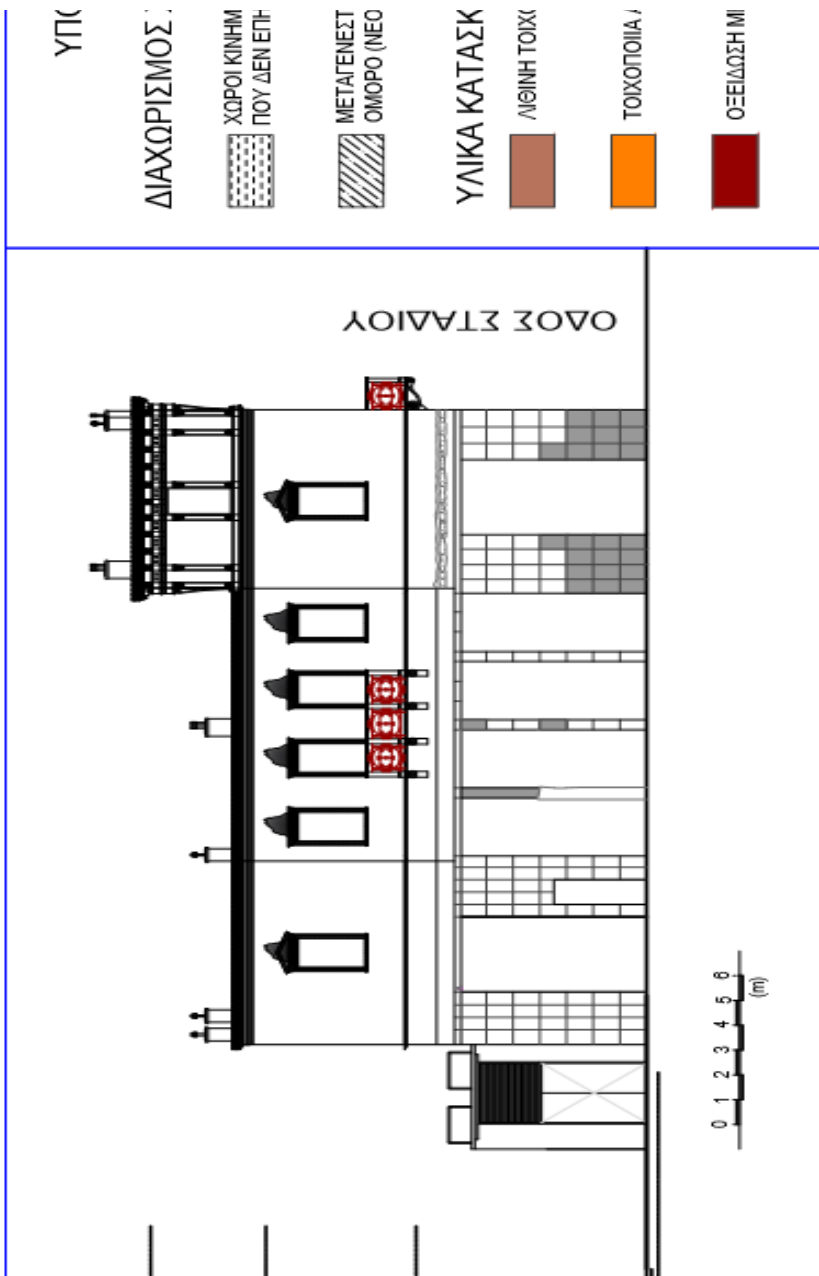
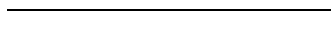
ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΩΣΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓ
ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :

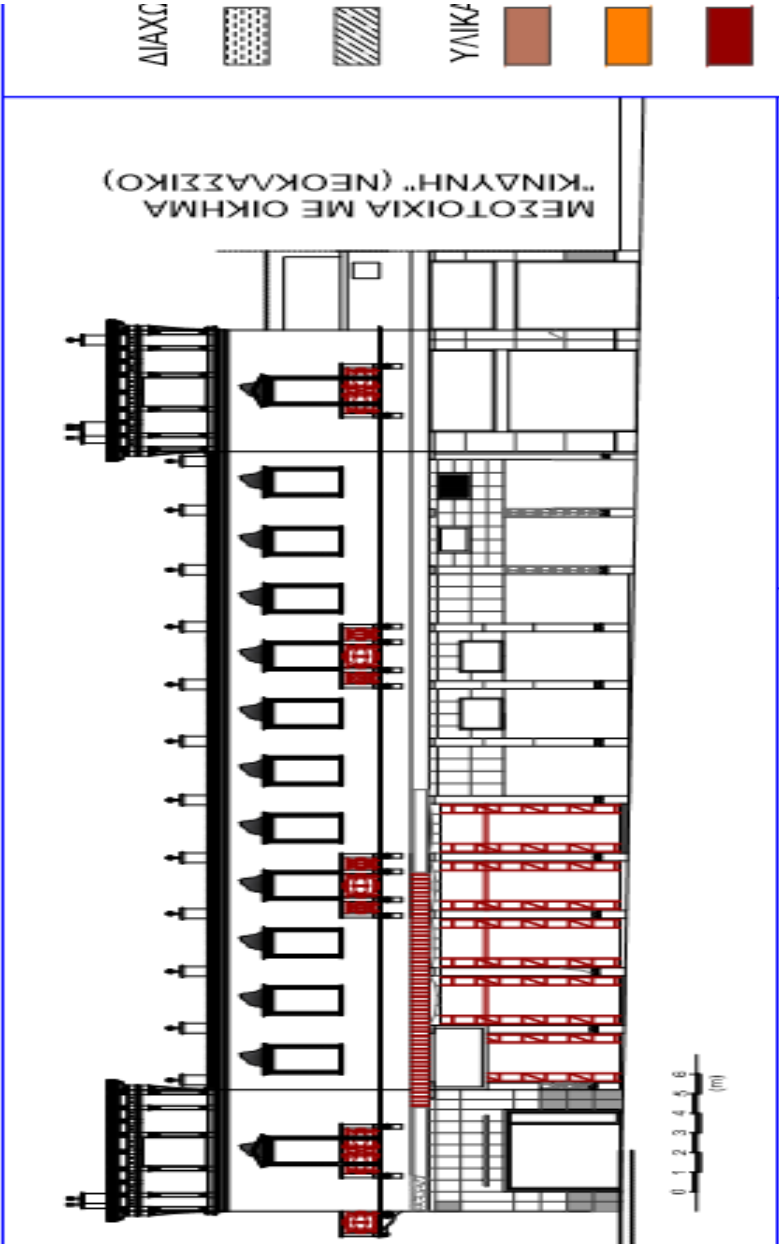

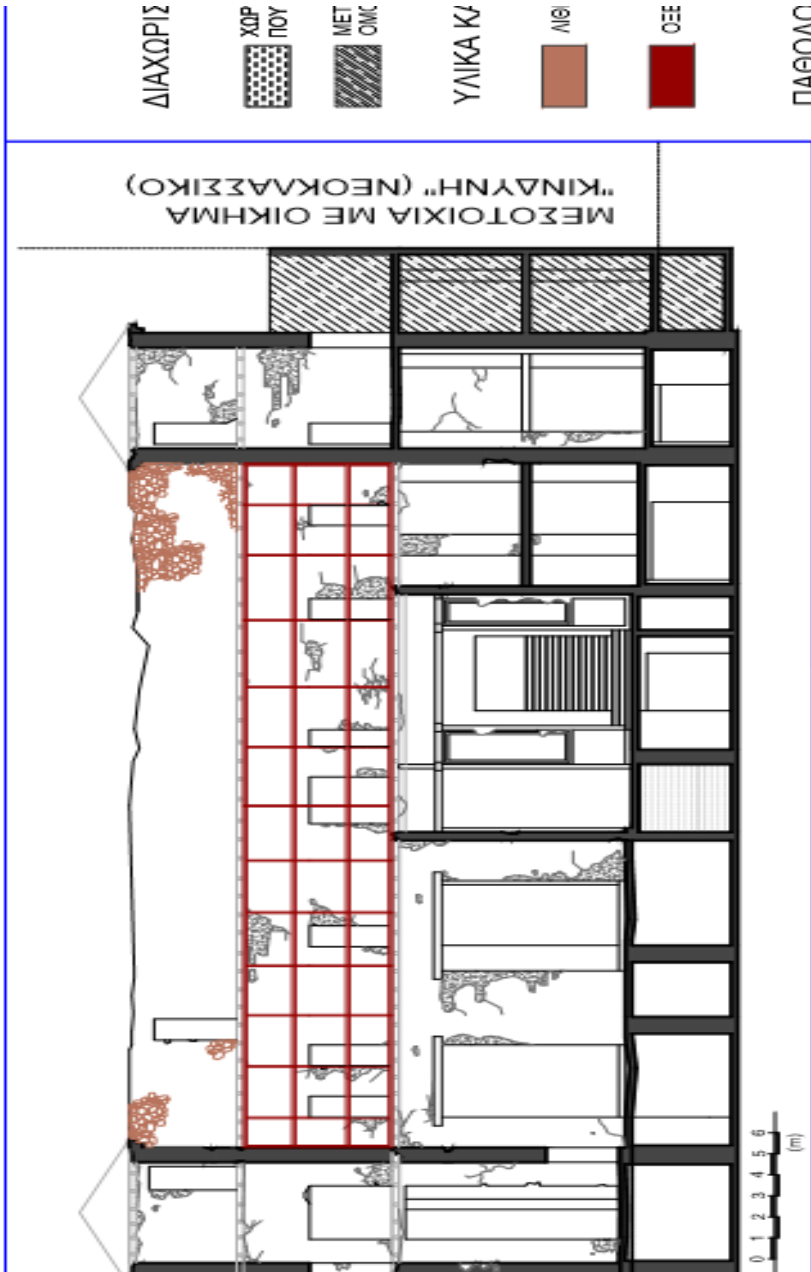
- ΥΠΚ**
- ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ**
- ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗΜ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΗ
 - ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤ ΟΜΟΡΟ (ΝΕΟ)
- ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚ**
- ΛΙΘΙΝΗ ΤΟΙΧ
 - ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ /
 - ΟΞΕΙΔΩΣΗ ΜΙ

- ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ**
- ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
 - ΠΕΡΙΟΧΕΣ Δ/ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ : ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ	ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ
ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΟΥΨΗ ΑΠΟ ΧΡ. ΛΑΔΑ	ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ : ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Α.12.	

<p>ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ: ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ</p>	<p>ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ: ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ</p>
<p>ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ: ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ</p>	<p>ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: ΟΜΗ ΑΠΟ ΣΤΑΔΙΟΥ</p>
	<p>ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: Α.11.</p>

<p>ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΥ: ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ</p> <p>ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ: ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΟΥ ΕΛΜΗ</p>	<p>ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ: ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ</p> <p>ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: ΤΟΜΗ Α-Α</p> <p>ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: Α.Β.</p>
---	--

<p>ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ : ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ</p>	<p>ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ</p>
<p>ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΤΟΜΗ Β-Β</p>	<p>ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ : ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ</p>
<p>ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Α.7.</p>	

ΥΠΟΜΝ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΧΩΦ

ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΓ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΣ

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ Γ
ΟΜΟΡΟ (ΝΕΟΚΛΑΣ)

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΛΙΘΙΝΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ

ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ ΑΠΟ Ο

ΟΞΕΙΔΩΣΗ ΜΕΤΑΛΛ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΙΧΟΠ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

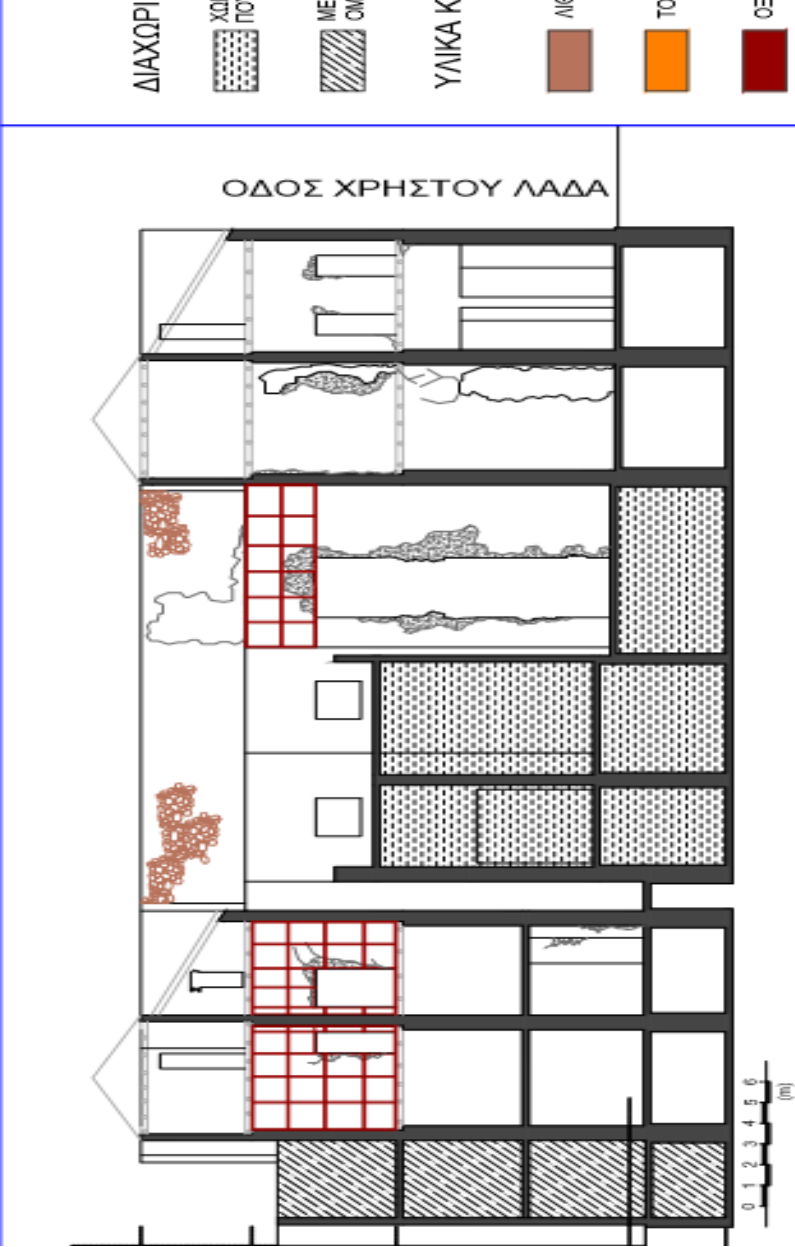
ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΤΟΜΗ Γ-Γ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ : 8

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

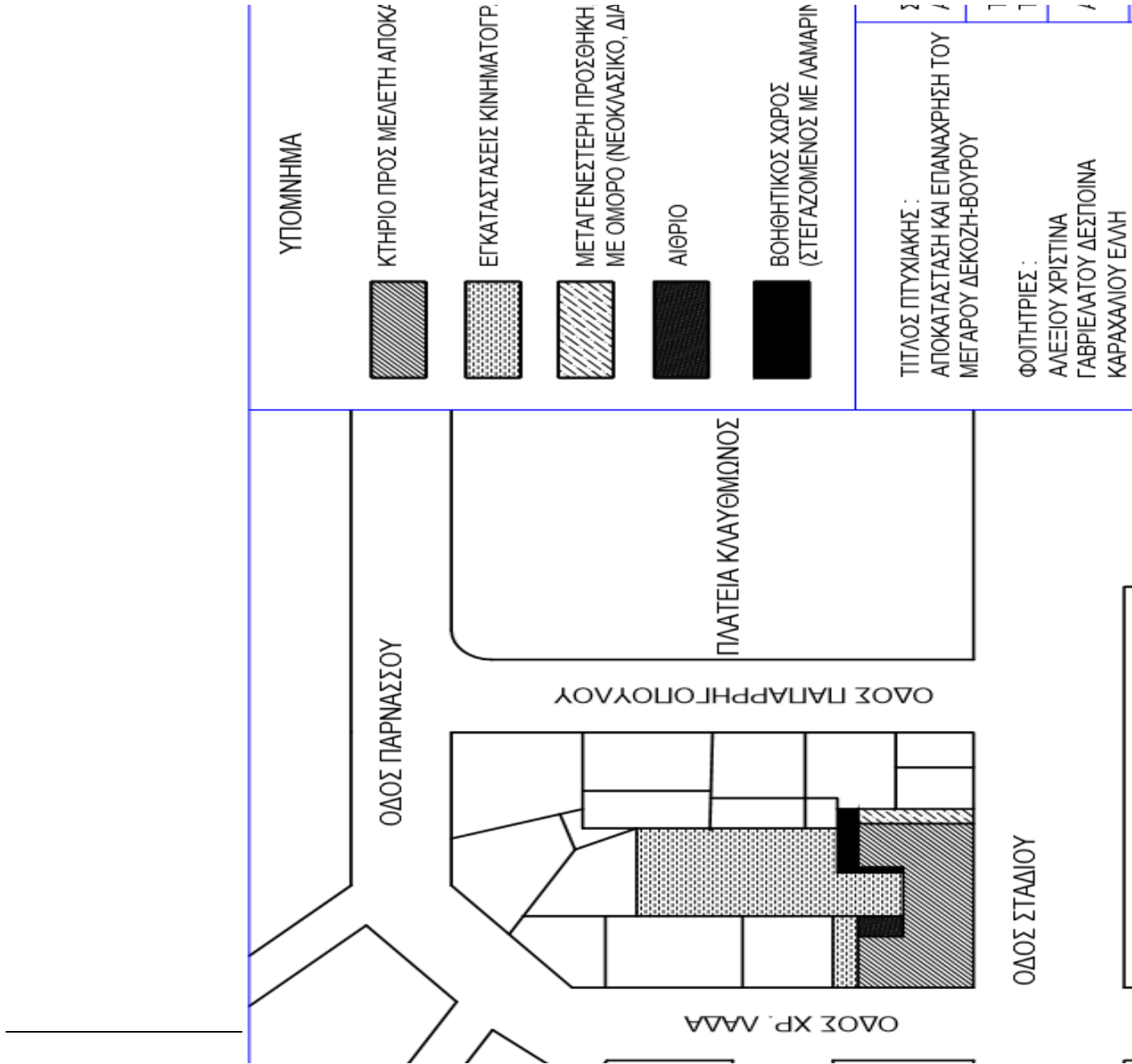
ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

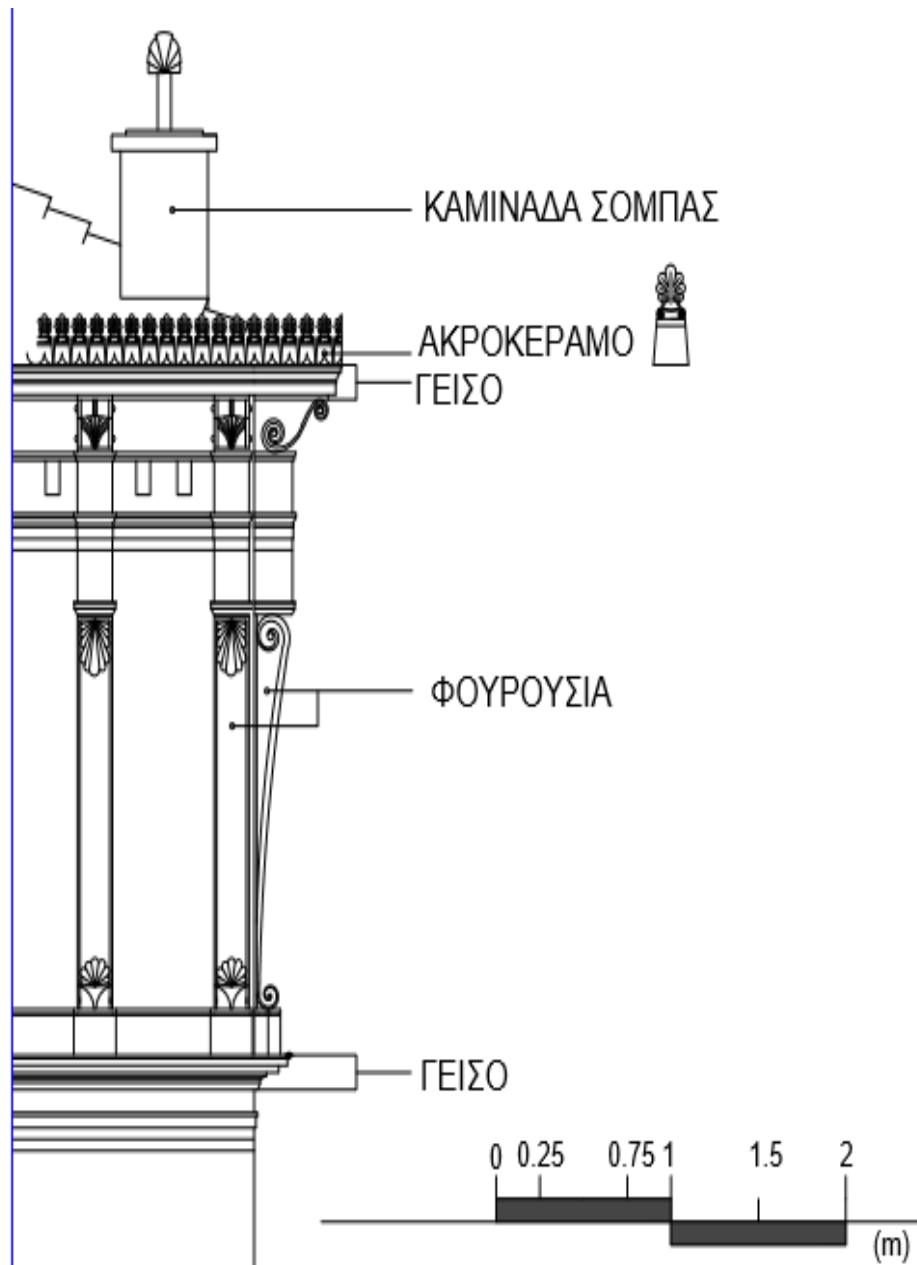
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΤΙΟΝΑ
ΚΑΡΑΥΑΝΟΥ ΕΛΛΗ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΡΟΛΟΓΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΤΟΜΗ Δ-Δ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Δ 9

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ

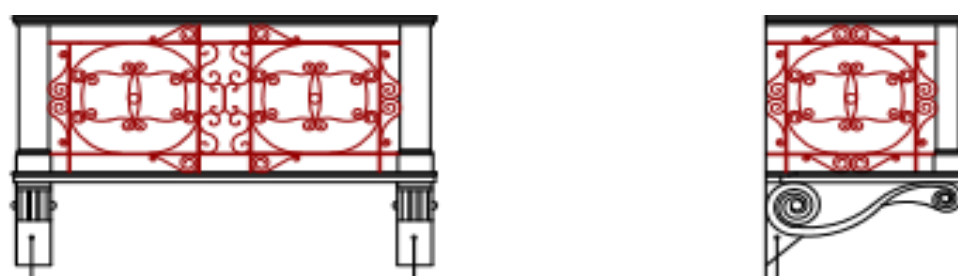
ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ :
κ. ΡΟΥΜΠΙΕΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ

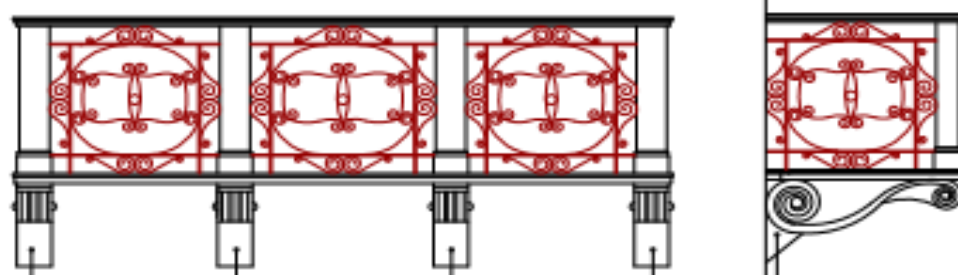
ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΕΠΙΣΤΕΨΗ ΠΥΡΓΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :

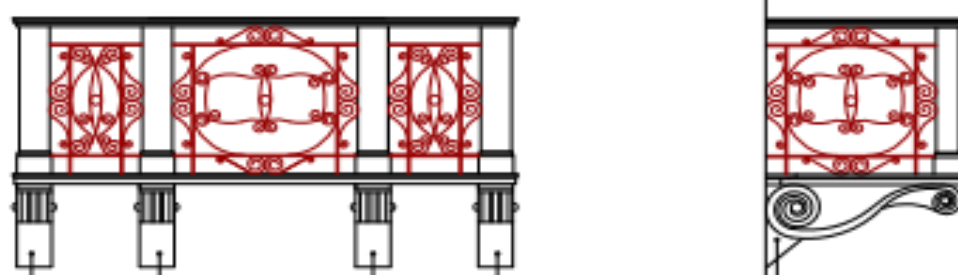
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

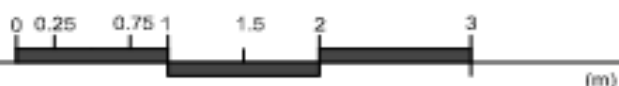
ΦΟΥΡΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

ΦΟΥΡΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

ΦΟΥΡΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ :
κ. ΡΟΥΜΠΙΕΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ
ΜΠΑΛΚΟΝΙΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΧΩΡΩΝ

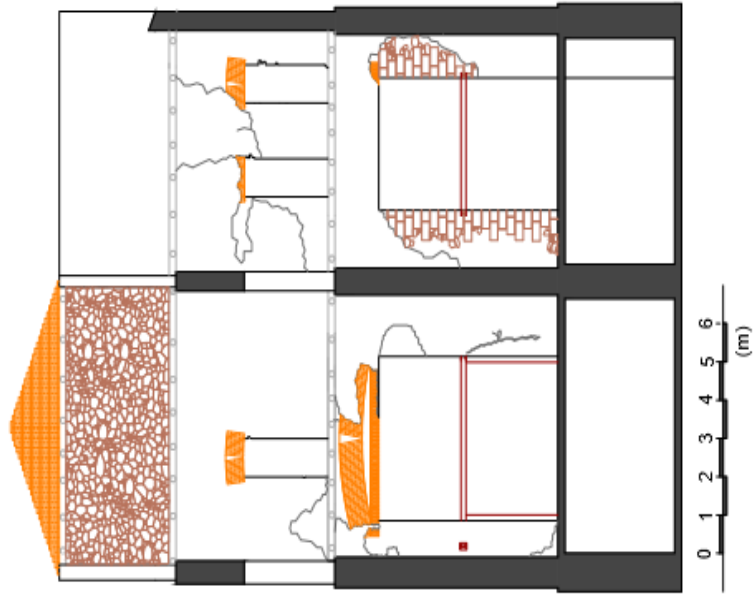
- ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ 1/2 ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΣΤΗΚΑΝ Α
- ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΠΡΟΣΘΗΚ ΟΜΟΡΟ (ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΟ, ΔΙΑ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

- ΛΙΘΙΝΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ
- ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ ΑΠΟ ΟΠΤΟΠΛΙΝ
- ΟΞΕΙΔΩΣΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

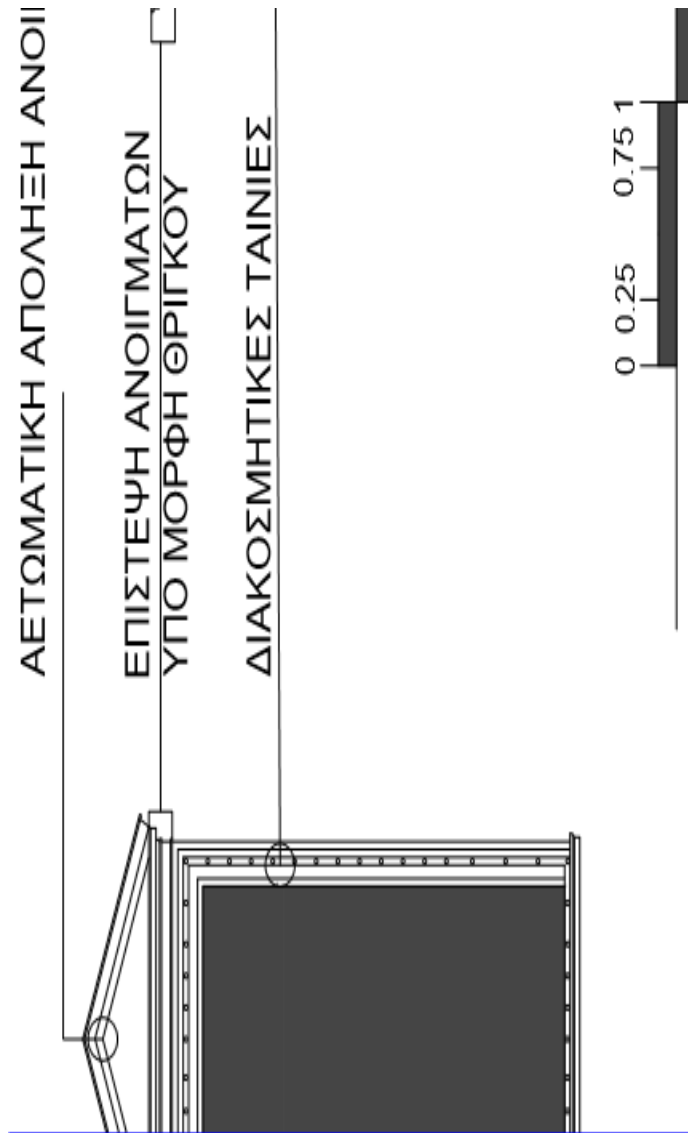
- ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΙΧΟΠΟΙΑΣ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :	ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :	ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ-ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :	ΤΟΜΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ 1
	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Α.10.

ΣΗΜ :
 Ι ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
 ΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΝΑ
 ΕΣΠΟΙΝΑ
 ΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Α.ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ΠΟΡΕΓΑΣΙΕΣ

Πριν την αποκατάσταση του υφιστάμενου κτηρίου πρέπει να αφαιρεθούν από το κτήριο τα περιττά στοιχεία όπως σκουπίδια, μπάζα, δομικά υλικά που έχουν καταρρεύσει λόγω της πυρκαγιάς και των καιρικών συνθηκών. Έπειτα, ακολουθώντας τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας πρέπει να τοποθετηθούν οι κατάλληλες αντιστηρίξεις για την αποφόρτιση της τοιχοποιίας καθώς και κριωμάτων για την εκτέλεση των απαραίτητων εργασιών κατά τη

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΙ

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡ
ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΥΤΟ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :

ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
Υ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΡΙΕΣ :
Υ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΑΙΟΥ ΕΛΛΗ

διάρκεια της αποκατάστασής του κτηρίου. Απαραίτητα κρίνονται επίσης η τοποθέτηση περίφραξης και ο ορισμός προστατευμένων διαβάσεων πεζών, προστατευτικά προστεγάσματα, χώροι υγιεινής, φαρμακείο πρώτων βοηθειών, χώροι αποθήκευσης υλικών, η πυρόσβεση και ο πίνακας ηλεκτροδότησης για την εκπόνηση των εργασιών. Τα υλικά αποκατάστασης που θα χρησιμοποιηθούν για την αποπεράτωση του έργου θα πρέπει να τηρούν κάποιες Τεχνικές Προδιαγραφές, δηλαδή τα υλικά δεν πρέπει να περιέχουν επιβλαβείς προσμίξεις που να επιδρούν δυσμενώς στις ιδιότητες των παραγομένων με αυτά έργων. Επίσης απαραίτητη κρίνεται η ομοιογένεια μεταξύ των υλικών κατασκευής του κτηρίου και των νέων που θα χρησιμοποιηθούν για την επισκευή ώστε τα σύγχρονα υλικά να μην προσβάλουν τα ήδη υπάρχοντα.

ii. Διερευνητικές εργασίες

Πριν ξεκινήσουν οι εργασίες της αποκατάστασης του κτηρίου, κρίνεται απαραίτητο να διεκπεραιωθούν ορισμένες διερευνητικές εργασίες για τον έλεγχο των συνθηκών του εδάφους, το βάθος της θεμελίωσης και της κατάστασης τους εφόσον δεν μας είναι γνωστά.

Πιο συγκεκριμένα αφού πραγματοποιηθεί διάνοιξη τομών σε διάφορα σημεία του εδάφους θα χρησιμοποιήσουμε μη καταστρεπτικές μεθόδους για τον έλεγχο της θεμελίωσης. Με τη μέθοδο των υπερήχων είναι δυνατή η εκτίμηση της αντοχής του υλικού με τα αποτελέσματα των μετρήσεων αλλά και η ανίχνευση τυχόν αστοχιών του υλικού. Στη συνέχεια με τη χρήση του κρουσίμετρου όπου είναι μία μη καταστρεπτική μέθοδος εκτίμησης της θλιπτικής αντοχής του σκυροδέματος, εξετάζεται η ποιότητα του σκυροδέματος της εξωτερικής επιφάνειας των φερόντων στοιχείων σε βάθος έως 30mm.

iii. Θεμέλια

Η απόφαση χρήσης σιδηροκατασκευής (εικόνα 63,64) σε όλο το κτήριο, λειτουργεί προς όφελος της θεμελιοδομής καθώς δεν επιβαρύνει την τοιχοποιία. Έτσι θα γίνει η διάνοιξη οπών στις περιοχές του ισογείου όπου κρίνεται απαραίτητο για τη διέλευση των μεταλλικών υποστυλωμάτων. Η θεμελίωση εγκιβωτίζεται σε βάθος έως 0,60μ. Η έδραση γίνεται σε πεδילוδοκό οπλισμένου σκυροδέματος στην οποία ακυρώνονται τα χαλύβδινα υποστυλώματα του φέροντος οργανισμού. Η στερέωση γίνεται επί μεταλλικών ελασμάτων στα οποία είναι στερεωμένα τα υποστυλώματα με κοχλίες. Ο φέρον οργανισμός αποτελείται από πλατύπελμα υποστυλώματα και υψίκορμα δοκάρια. Οι πλάκες φέρουν σύμμικτη κατασκευή από σκυρόδεμα το οποίο είναι ενισχυμένο με χαλυβδόφυλλα. Το σκυρόδεμα είναι συνδεδεμένο με ήλους με τα χαλυβδόφυλλα τα οποία παραλαμβάνουν τις εφελκυστικές δυνάμεις (εικόνα 65). Η συγκεκριμένη κατασκευή μπορεί να φέρει οποιασδήποτε μορφής δάπεδο. Σε περίπτωση που κριθεί αναγκαίο η θεμελίωση της σιδηροκατασκευής θα εδραιωθεί εσωτερικά των τοίχων του υπογείου. Δημιουργώντας τομές περιμετρικά της τοιχοποιίας βάθους 0,60μ, θα κατασκευαστούν δοκοί οπλισμένου σκυροδέματος στα οποία θα πακτωθεί η σιδηροκατασκευή.

iv. Τοιχοποιίες

Τα προβλήματα των πραγματώσεων είναι σοβαρά λόγω της πυρκαγιάς που υπέστη το κτήριο. Θα ακολουθήσει μια σειρά επεμβάσεων λαμβάνοντας υπόψη τις παραδοσιακές τεχνικές για

την ανάδειξη του κτηρίου στην αρχική του ταυτότητα. Αρχικά θα πρέπει να γίνει καθαίρεση κάθε είδους επίτοιχων ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων, απόξεση των αποφλοιωμένων επιχρισμάτων αλλά και κονιαμάτων οπού χρήζει απαραίτητο καθώς και της ελαφριάς σιδεροκατασκευής που εμφανίζεται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό κέλυφος του κτηρίου. Για την αντιμετώπιση των ρηγματώσεων και την αποδιοργάνωση της λιθοδομής η αποκατάσταση των φθορών θα γίνει με τα ίδια υλικά που υπάρχουν και τον ίδιο τρόπο δόμησης.

Η ενίσχυση της τοιχοποιίας θα επιτευχθεί με εκτοξευμένο σκυρόδεμα και θα πραγματοποιηθεί ως εξής:

1. Αρχικά, γίνεται η καθαίρεση των αποκολλημένων λίθων και η αφαίρεση των σαθρών κονιαμάτων με αέρα υπό πίεση.

2. Διανοίγονται οπές μεταξύ των λίθων σε βάθος τουλάχιστον ίσο με το μισό πάχος του τοίχου σε σχήμα ρομβοειδούς Κανάβου. Οι αποστάσεις μεταξύ των οπών κυμαίνονται από 0,30-0,60m. Η διάτρηση γίνεται με περιστροφικό τρυπάνι Φ14-Φ18. Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται ώστε οι οπές που διανοίγονται να μην είναι «τυφλές» και να γίνονται συχνές διακοπές διάτρησης για την αποφυγή συντονισμού των δονήσεων.

3. Τοποθετούνται σωληνίσκοι διαμέτρου 0,5εκ. ώστε μέσα από αυτούς να εισέλθει το ένεμα.

4.

Εισάγεται το ένεμα, αρχίζοντας από τα χαμηλότερα σημεία και προχωρώντας προς τα πάνω με συστηματικό τρόπο. Επειδή το ένεμα λαμβάνει τη θέση του αέρα ή του τυχόντος ύδατος των κενών, πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια για την έξοδο τους από την τοιχοποιία, δηλαδή πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο οπές σε μικρή απόσταση μεταξύ τους. Η εισαγωγή ενέματος από ένα σημείο συνεχίζεται μέχρι να υπερχειλίσει ένεμα από κάποιο άλλο υψηλότερο σημείο που επικοινωνεί με το υπόψη. Τότε ο σωλήνας από όπου γινόταν η εισαγωγή σφραγίζεται.

5. Μετά από διακοπή 10 με 20 λεπτών η διαδικασία επαναλαμβάνεται στην αμέσως ανώτερη στάθμη ή, εάν υπάρχουν πολλά σημεία εισαγωγής στην ίδια στάθμη, στο επόμενο σημείο εισόδου κατά μήκος του τοίχου, μέχρις ότου να ολοκληρωθεί η πλήρωση και να σφραγιστούν όλοι οι σωληνίσκοι. Κατά τη διάρκεια των ενέσεων η υπερχειλίση του ενέματος από τις ρωγμές και τους αρμούς μεταξύ των λίθων εμποδίζεται με την εφαρμογή ξηρού τσιμέντου ταχείας πήξης.

6. Αφού ολοκληρωθούν οι παραπάνω εργασίες θα αφαιρεθούν τα σωληνάκια και οι οπές θα σφραγιστούν με κονίαμα.

7. Η ενίσχυση της λίθινης τοιχοποιίας επιτυγχάνεται με την εκ νέου εγκατάσταση οπλισμού (με τη μορφή κανάβου) και σκυροδέματος (εκτόξευση αυτού εφόσον ακυρωθεί ο οπλισμός στην τοιχοποιία)

Στην εξωτερική τοιχοποιία του κτηρίου παρατηρείται αποσάθρωση του επιχρίσματος και καπνιάς στα σημεία τα οποία καταπονήθηκαν από την πυρκαγιά με αποτέλεσμα το νερό της βροχής και η υγρασία να δημιουργήσουν την αποφλοίωση του επιχρίσματος αλλά και την μερική αποκόλληση των πλακιδίων (μαρμάρινα) που ήταν επικαλυμμένα τα τμήματα του ισογείου.

Για να μην προκληθούν εκ νέου αστοχίες στο επίχρισμα πρέπει να ληφθεί υπόψη και η στεγανοποίηση του. Γι αυτό θα πρέπει πριν την επισκευή να αφαιρεθεί όλο το σαθρό υλικό κατά μήκος όλης της επιφάνειας. Η αφαίρεση γίνεται με τη χρήση μυστριού ή σπάτουλας. Με προσοχή θα πρέπει να καθαριστούν οι αρμοί τους σε αρκετό βάθος ώστε να δημιουργείται επιφάνεια κατάλληλη για την πρόσφυση του νέου επιχρίσματος. Το κομμάτι του τοίχου που έχει φανεί με την απομάκρυνση του επιχρίσματος θα εμποτιστεί με νανομοριακή σύσταση για την πρόληψη αλάτων. Τέλος, θα γίνει η επίστρωση του επιχρίσματος.

Τα μαρμάρια πλακίδια του ισογείου θα αφαιρεθούν και θα αντικατασταθούν εκ νέου από ίδιου τύπου.

Τα ανεστραμμένα μαρμάρια διακοσμητικά φουρούσια στο κάτωθεν μέρος στις «πεσσοστιχίες»(όψη Σταδίου), θα καθαριστούν από την καπνιά με ψηγματοβολή. Ο καθαρισμός δηλαδή, επιτυγχάνεται με την εκτόξευση υλικού κοκκοειδούς κυρίως τύπου το οποίο με την πρόσκρουση στην επιφάνεια απομακρύνει ποικίλες επικαθίσεις.

v.Εξώστες

Οι εξώστες δεν παρουσιάζουν κάποια ιδιαίτερη παθολογία, ωστόσο το μόνο που προτείνεται είναι ο καθαρισμός των μαρμάρινων φουρουσιών με την ίδια διαδικασία που εκτελέστηκε σε εκείνα του ισογείου.

vi.Κιγκλιδώματα

Τα μεταλλικά κιγκλιδώματα στους εξώστες θα αποκαθλωθούν. Εν συνέχεια με τη χρήση υαλόχαρτου, σπάτουλας ή τριβείου, θα τριφτεί η επιφάνειά τους έτσι ώστε να αφαιρεθούν τα υπολείμματα σκουριάς και παλαιότερων χρωμάτων. Τέλος, θα περαστούν με αντισκωριακό υλικό και θα βαφτούν εκ νέου.

vi. Αποκατάσταση Όψης (Μεσοτοιχία με οίκημα Κινδύνη)

Όπως έχει προαναφερθεί, αποφασίστηκε κατά την μελέτη του οικοδομήματος να γίνει κατεδάφιση της προσθήκης (μεσοτοιχία με οικία Κινδύνη). Πριν ξεκινήσει η κατεδάφιση της, θα πρέπει να γίνει αντιστήριξη της τοιχοποιίας που θα πραγματοποιηθεί με ξύλινες αντηρίδες για την ομαλή διεξαγωγή των εργασιών. Αφού εκτελεστεί η κατεδάφιση και η αφαίρεση όλων των απαιτούμενων επιπρόσθετων στοιχείων, θα απομακρυνθούν από το χώρο τα μπάζα και τα σκουπίδια.

Κατά τη μελέτη της τοιχοποιίας που θα διαμορφωθεί σε όψη, καταφέραμε στο ισόγειο να παρατηρήσουμε το υπάρχον άνοιγμα το οποίο ήταν μπαζωμένο για πρακτικούς λόγους σε σχέση με τη χρήση της προσθήκης. Με βάση το ύψος του, φέραμε τα ύψη και στα υπόλοιπα ανοίγματα του ισογείου ώστε να μην υπερβούν οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται. Έτσι, για την διάνοιξη, θα δημιουργηθούν τρύπες στο έδαφος 0,60μ-0.80μ στα σημεία όπου θα διαμορφωθούν τα ανοίγματα και θα τοποθετηθούν μεταλλικοί δοκοί εσωτερικά και εξωτερικά της τοιχοποιίας για την κατάλληλη αντιστήριξη της. Στη συνέχεια αφαιρούμε τους

λίθους στα σημεία που έχουν οριστεί. Έπειτα τοποθετείται πλαίσιο με κοιλοδοκούς πάχους 0,60μ περιμετρικά του εσωτερικού των ανοιγμάτων και πραγματοποιείται η τελική πλήρωσή τους με λίθους και τσιμεντενέσεις.

Στο τμήμα του ισογείου θα διαμορφωθεί μια έξοδος κινδύνου στο τμήμα του πύργου καθώς και τριών ανοιγμάτων καθ' ύψος της τοιχοποιίας τα οποία συντελούν στον ικανοτικό φωτισμό του κτηρίου.

Στον πρώτο όροφο θα πραγματοποιηθεί ένα άνοιγμα στον πύργο (βάση της υπάρχουσας μορφολογίας) και τεσσάρων ανοιγμάτων, όπως αντίστοιχα και στον δεύτερο όροφο.

vii. Δάπεδα

Στο χώρο A15 του ισογείου και τμήματος του A16 το δάπεδο παρουσιάζει καταστροφή το οποίο χρήζει αποκατάστασης. Αφού πρώτα απομακρυνθούν τα επιβλαβή υλικά και καθαριστεί η επιφάνεια του σκυροδέματος, θα γίνει χημική ανάλυση και έλεγχος στο πορώδες και στις ιδιότητες του με δειγματοληψία. Η ένωση του παλαιού οπλισμού με τον καινούριο θα πραγματοποιηθεί με οξυγονοκόλληση και θα γίνει η διάχυση του καινούριου σκυροδέματος.

Τα δάπεδα του πρώτου ορόφου στους χώρους A3, A4, A19 και τμήματος του A16 φέρουν καθίζηση. Γι αυτό, θα αφαιρεθούν τα κατεστραμμένα τμήματα και τη θέση τους θα λάβει η σύμμικτη πλάκα από οπλισμένο σκυρόδεμα της μεταλλικής κατασκευής.

Επικαλύψεις

Με την ολοκλήρωση των εργασιών αποκατάστασης της εξωτερικής τοιχοποιίας, θα τοποθετηθεί το τελικό επίχρισμα. Έπειτα, αφού επέλθει ο καθαρισμός των επιφανειών από σκόνη ή βρωμιά, θα γίνει η εφαρμογή του ασταριού το οποίο συντελεί στην ενίσχυση και την προστασία του κελύφους από τους περιβαλλοντικούς παράγοντες. Αφού ελεγχθούν ότι οι επιφάνειες είναι στεγνές, οι τελικοί χρωματισμοί των επιχρισμάτων που θα επιλεγούν θα είναι της ίδιας μορφής με το αρχικό.

Στέγες

Η στέγη θα κατασκευαστεί εκ νέου. Θα αφαιρεθούν όλα τα κεραμίδια και τα ακροκέραμα και θα διαμορφωθεί ξυλότυπος με βάση τον παλαιό. Όλη η κατασκευή που θα πραγματοποιηθεί θα είναι από ξύλο ενώ η επικάλυψη θα γίνει με νέα κεραμίδια βυζαντινού τύπου και ακροκέραμα σε σχήμα ανθεμίου όπως τα αρχικά.

Εικόνα 63– Σιδηροκατασκευή

Εικόνα 64 – Σιδηροκατασκευή

Εικόνα 65 - Σύμμικτη κατασκευή

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Α. ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

Από τις αρχές του 19^{ου} αι. μέχρι και σήμερα το ιστορικό κέντρο (Αθήνα) χαρακτηρίζεται ως το πολιτιστικό αλλά και το πνευματικό στολίδι της χώρας μας. Το κτήριο που μελετούμε έχει αποτελέσει σταυροδρόμι του πολιτισμού και του πνεύματος, καθώς στεγάζει τα δύο διασημότερα κινηματοθέατρα της Ελλάδας. Οι διάφορες χρήσεις που του δόθηκαν μέσα στον αιώνα που πέρασε, όπως και οι ποικίλες προσθήκες που έγιναν σε αυτό, αλλοίωσαν τον χαρακτήρα του και την μορφολογική του υπόσταση. Έπειτα, από την πυρκαγιά που το κατέστρεψε, τον Φλεβάρη του 2012, κατέλαβε περίοπτη θέση στα κτήρια «φαντάσματα» του Κέντρου. Μελετώντας τις καταστροφές που υπέστη παρατηρούμε μια ενδιαφέρουσα αντίφαση, η οποία ήταν η οδηγός μας στην μορφολογική ανάπτυξη, τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού. Η αντίφαση αυτή είναι, πως ενώ το εσωτερικό έχει καταστραφεί εντελώς, το εξωτερικό έμεινε σχεδόν ανέπαφο, με τα κύρια αναγνωριστικά του νεοκλασικισμού να δεσπόζουν αγέρωχα στις όψεις. Βάση, λοιπόν, των Φ.Ε.Κ., αποφασίσαμε να αποκαταστήσουμε πλήρως τα εξωτερικά μορφολογικά στοιχεία, με αυστηρότητα και να γυρίσουμε το κτήριο στην πρότερη κατάσταση του, ενώ στο εσωτερικό να χρησιμοποιήσουμε τα παραδοσιακά υλικά με έναν εντελώς μοντέρνο σχεδιασμό. Η χρήση του, ως πολιτιστικό εργαστήριο, είναι άμεσα συνδεδεμένη με την θέση του σχετικά κοντά στο Πολυτεχνείο. Συγκεκριμένα, ονειρευτήκαμε και συνθέσαμε έναν χώρο, όπου φοιτητές και γιατί όχι όλοι οι πολίτες, θα έχουν τη δυνατότητα να ικανοποιούν τις σπουδαστικές αλλά και κάποιες από τις καθημερινές τους ανάγκες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, προσφέροντας κάθε άνεση. Η συνθετική μας γραμμή, διαμορφώνει αυστηρές αξονικές επιφάνειες με έντονη εναλλαγή υλικών. Ο κάθε χώρος αναπτύσσεται αυτόνομα, συμβάλλοντας όμως ενεργά στην ομαλή ροή του συνόλου. Αξιοποιήσαμε πλήρως τις στοές που αναπτύσσονται στις κύριες όψεις, εντάσσοντας σε αυτές καινούργια στοιχεία που εδραιώνουν τον χαρακτήρα τους. Λόγω των ιδιαίτερων αναγκών των χώρων κατασκευάσαμε κάποια έπιπλα (βιβλιοθήκες, γραφεία, τραπέζια εργασίας), τα οποία συμβάλουν στο πρακτικό όσο και στο συνθετικό αποτέλεσμα.

Έχουμε κάνει σε προηγούμενα κεφάλαια, εκτενή περιγραφή της προσθήκης που βρίσκεται σε μεσοτοιχία με την οικία Κινδύνη και αλλοιώνει την όψη που βρίσκεται στην οδό Σταδίου. Για τον λόγο που προαναφέραμε, αποφασίσαμε να γκρεμίσουμε την προσθήκη και να διαμορφώσουμε την όψη που υπήρχε (γνωρίζουμε ότι το εν λόγω κομμάτι ήταν αδόμητο μέχρι κάποια στιγμή). Αν και κάναμε έρευνα εις βάθος για το πώς ήταν διαμορφωμένη η όψη αυτή δεν καταφέραμε να συγκεντρώσουμε τα απαιτούμενα στοιχεία της μορφολογίας του ισογείου. Έτσι φέρνοντας περασιές από τα ανοίγματα των ορόφων, χρησιμοποιώντας τα αρχιτεκτονικά στοιχεία που συναντάμε στις δύο επιμέρους όψεις, κάνοντας χρήση των ίδιων υλικών (με μία διακριτική διαφοροποίηση), προτείνουμε την διάνοιξη της και την ένταξη της στο σύνολο. Ενώ το αίθριο που διαμορφώνεται με την διάνοιξη της όψης αυτής θα χρησιμοποιηθεί ως εκτόνωση του εστιατορίου- αναψυκτηρίου με πέργκολα.

B. ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Χρήση κύριων χώρων που στεγάζονται στο κτήριο.

- i. Δύο βιβλιοθήκες (ισόγειο, πατάρι)
- ii. Γραφείο εργαζομένου στην βιβλιοθήκη (ισόγειο)
- iii. Αίθουσα πληροφορικής (ισόγειο)
- iv. Αναγνώστηριο (ισόγειο)
- v. Εστιατόριο- Αναψυκτήριο (ισόγειο)
- vi. Πολυμορφικός χώρος εργασίας- παρουσιάσεων (α' όροφος)
- vii. Τρεις αίθουσες με σχεδιαστήρια (α' όροφος)
- viii. Αίθουσα ελεύθερου σχεδίου (α' όροφος)
- ix. Αίθουσα διαλέξεων (α' όροφος)
- x. Αίθουσα ψυχαγωγίας
- xi. Κάθετη κίνηση (κεντρική κλίμακα με ανελκυστήρα)

Χρήση βοηθητικών χώρων που στεγάζονται στο κτήριο.

- i. W.C. (ισόγειο, α' όροφος)
- ii. W.C. A.M.E.A. (ισόγειο, α' όροφος)
- iii. Κουζίνα εστιατορίου (ισόγειο)
- iv. Αποθηκευτικός χώρος εστιατορίου (ισόγειο)
- v. Ντουζιέρες (α' όροφος)
- vi. Αποδυτήρια (α' όροφος)
- vii. Βοηθητική κουζίνα (α' όροφος)
- viii. Αποθήκη μεγάλη (β' όροφος)
- ix. Κάθετη κίνηση (από α' όροφο σε β' όροφο)

Στο ισόγειο διακρίνονται τρεις βασικές ζώνες (κάτοψη). Η πρώτη (μεσοτοιχία με οικία Κινδύνη) περιλαμβάνει τους χώρους του εστιατορίου- αναψυκτηρίου, ενώ η πρόσβαση σε αυτήν γίνεται από την όψη της οδού Σταδίου από δίφυλλη μεταλλική πόρτα. Στην όψη που διαμορφώθηκε, δημιουργείται έξοδος κινδύνου, ενώ, τα υπόλοιπα ανοίγματα χρησιμοποιούνται ως τζαμαρίες (μη ανοιγόμενα). Μία ανοιγόμενη τζαμαρία υπό μορφή φυσαρμόνικας δεσπόζει δίπλα στην είσοδο. Οι κύριοι χώροι του εστιατορίου είναι δύο σάλες φαγητού και το πάσο σερβιρίσματος. Όλοι οι χώροι αναπτύσσονται κατά μήκος της νέας όψης. Το πάσο σερβιρίσματος, κατασκευάζεται από ξύλο και σκυρόδεμα, ενώ εδράζεται σε αυτό μεταλλική κατασκευή για την διέλευση των δίσκων (self-service). Στον χώρο στεγάζεται επαγγελματική κουζίνα με άμεσο αερισμό, φωτισμό και αποθήκη. Σε ευθεία γραμμή (νοητή), από την είσοδο διαμορφώθηκαν W. C. (και για A. M. E. A.). Ενώ ο μεγαλύτερος χώρος του εστιατορίου εξυπηρετεί και την κυκλοφορία αμαξιδίου. Στην τοιχοποιία ανάμεσα στις δύο σάλες διαμορφώνεται άνοιγμα εσωτερικό για την επικοινωνία των χώρων σε σχήμα παραθύρου χωρίς κούφωμα. Τα έπιπλα που επιλέξαμε για τις ανάγκες της σάλας είναι κυρίως ξύλινοι και κτιστοί πάγκοι με εναλλαγή υψών. Η δεύτερη ζώνη που συναντάμε είναι εκείνη που στεγάζει την είσοδο στους κινηματογράφους. Λόγω του ιδιαίτερου διακοσμητικού διακόσμου που δεν υπέστη καταστροφές από την πυρκαγιά, αποφασίστηκε η διαμόρφωση των πληγεισών περιοχών να φέρουν ελάχιστα μορφολογικά χαρακτηριστικά. Πιο συγκεκριμένα, η είσοδος στους κινηματογράφους γίνεται από δύο δίφυλλες μεταλλικές πόρτες, ενώ τα υπόλοιπα ανοίγματα (εκατέρωθεν των πόρτων) αναπτύσσονται ως τζαμαρίες (μη ανοιγόμενα). Στις δύο τοιχοποιίες που οριοθετούν την ζώνη

αυτή κατασκευάζονται εσοχές στους τοίχους για την τοποθέτηση οθονών προβολής. Όλες οι επιφάνειες επικαλύπτονται με βιομηχανικό λευκού χρώματος υλικό (corean) τονίζοντας με αυτόν τον τρόπο το εσωτερικό σε συνδυασμό με τον κατάλληλο φωτισμό. Η κοινή είσοδος των κινηματογράφων διαχωρίζεται, με την επιλογή κατάλληλης επένδυσης δαπέδων. Χαράζεται, λοιπόν, στο δάπεδο, το οποίο επικαλύπτεται με πατητή τσιμεντοκονία λευκού χρώματος, η διαδρομή που θα ακολουθήσει ο επισκέπτης, στην μία περίπτωση (ανάβαση τριών αναβαθμών στο «Αττικόν») με την χρήση γραμμικών λαμπών Led στο δάπεδο, μέσα σε ειδικά κατασκευασμένες οπές, ενώ, για την κατάβαση στο «Απόλλων» το δάπεδο επικαλύπτεται με ξύλο. Κατά την ανάβαση στο «Αττικόν», η σάλα που διαχωρίζει την κατεστραμμένη είσοδο από την νεοκλασική αρχιτεκτονική, επικαλύπτεται και αυτή από βιομηχανικό υλικό ενώ το εσωτερικό άνοιγμα «προάγγελος» (αντίφαση παλιού-νέου) χωρίζεται σε τρία μέρη από δύο μεγάλες μαρμάρινες πλάκες (λευκές με ανθρακί νευρώσεις). Η κατάβαση στο «Απόλλων» γίνεται από το κλιμακοστάσιο, του οποίου η μαρμάρινη επένδυση έχει αποκατασταθεί, ενώ στις δυο πλευρές της σκάλας τοποθετήθηκε μεταλλική κουπαστή. Η τρίτη και τελευταία ζώνη είναι εκείνη που στεγάζει το πολιτιστικό εργαστήρι. Η είσοδος γίνεται από την Οδό Σταδίου (στο τελευταίο κομμάτι της). Το κούφωμα κατασκευάζεται από μεταλλική δίφυλλη πόρτα, της οποίας εκατέρωθεν αναπτύσσεται τζαμαρία (μη ανοιγόμενο). Έξοδος κινδύνου κατασκευάζεται στην οδό Χρ. Λαδά. Η τοιχοποιία καθώς και τα δάπεδα επικαλύπτονται από πατητή τσιμεντοκονία ανθρακί χρώματος, ενώ χαράζονται διαδρομές (δάπεδα) όπου κρίνονται απαραίτητες για την ροή της συνθετικής ολότητας. Επίσης, χρησιμοποιήθηκαν ψευδοροφές στις περιοχές εκείνες του ισογείου που θεωρήθηκε απαραίτητο, καθώς το μεγάλο ύψος δεν εξυπηρετεί τον ομαλό σχηματισμό των χώρων. Οι χαράξεις αυτές, διαφοροποιούνται ως προς το υλικό επικάλυψης από το υπόλοιπο δάπεδο, ξύλο. Κύριος χώρος της ζώνης αυτής είναι οι δύο βιβλιοθήκες, οι οποίες καταλαμβάνουν τις στοές (Σταδίου, Χρ. Λαδά). Εκείνη, στο χώρο που αναπτύσσεται η όψη της Σταδίου, φέρει πατάρι με στάθμη +4,00 μ. για την εκμετάλλευση του μεγάλου ύψους. Η ανάβαση στο πατάρι γίνεται από βοηθητική σκάλα σφηνοειδούς μορφής, μεταλλικού φέροντος οργανισμού με γυάλινα πατήματα. Η κατασκευή του επίπλου της βιβλιοθήκης γίνεται από οπλισμένο σκυρόδεμα και ξύλο, ενώ φέρει εγκάρσια, μεταλλικά υποστυλώματα. Ακριβώς πίσω, από την όψη της βιβλιοθήκης, διαμορφώνεται χώρος γραφείου του βιβλιοθηκάρου, με πρόσβαση στο αίθριο στο πίσω μέρος του κτηρίου. Η βιβλιοθήκη της οδού Λαδά έχει τα ίδια κατασκευαστικά χαρακτηριστικά με εκείνα της Σταδίου, ενώ την χαρακτηρίζουν τα ξύλινα αξονικά διακοσμητικά που ενισχύουν την μορφολογία της στοάς. Εν συνεχεία, της βιβλιοθήκης αυτής συναντούμε δύο ακόμα χώρους, η αίθουσα πληροφορικής και το αναγνωστήριο, το οποίο έχει πρόσβαση στο αίθριο. Τα W.C. και τα W.C. A. M. E. A. κατασκευάστηκαν στο τέλος του χώρου του αναγνωστηρίου. Σε όλους του χώρους έχει γίνει διάταξη τέτοια ώστε να μπορεί να κινηθεί αμαξίδιο. Η κάθετη κίνηση γίνεται από κλιμακοστάσιο το οποίο εδράζεται στο πίσω μέρος της βιβλιοθήκης (Σταδίου) δίπλα στο γραφείο του βιβλιοθηκάρου. Ο χώρος αυτός περιλαμβάνει κλίμακα ύψους 6,80 μ. και πλάτους 1,20 μ. με 34 στον αριθμό ρίχτια (ύψος 0,20 μ.) και 33 πατήματα εκ των οποίων τα 3 είναι πλατύσκαλα. Στον ορθογώνιο χώρο που διαμορφώνεται εσωτερικά της σκάλας, κατασκευάζεται ανελκυστήρας με άνοιγμα πόρτας 1,20 μ. για την εξυπηρέτηση αμαξιδίου.

Τα υλικά επικαλύψεων δαπέδων και τοιχοποιίας είναι ίδια με εκείνα του ισόγειου, εάν υπάρχουν διαφοροποιήσεις θα καταγραφούν. Ψευδοροφές χρησιμοποιήθηκαν και εδώ αλλά σε πολύ μικρότερη κλίμακα. Βασικός χώρος του ορόφου είναι η πολυμορφική αίθουσα εργασίας- παρουσιάσεων. Εκεί συναντάμε μεγάλα τραπέζια εργασίας από μεταλλική κατασκευή, τα οποία αγκυρώνονται στην μεταλλική φέρουσα κατασκευή της οροφής. Ο ειδικός σχεδιασμός των τραπεζιών έγινε για την εξυπηρέτηση των αναγκών στις παρουσιάσεις. Με μηχανισμό, τα μεταλλικά στηρίγματα τους, να ανεβοκατεβαίνουν ανάλογα την χρήση της αίθουσας. Στο σημείο της τοιχοποιίας που φέρει τα ανοίγματα θα δημιουργηθούν αξονικές ζώνες με την χρήση πέτρας ενναλάξ, ενώ στην απέναντι τοιχοποιία δημιουργούνται οπές για την διαμόρφωση τους σε φωτεινές γραμμικές πηγές. Στον πρώτο όροφο στεγάζονται τρεις αίθουσες με σχεδιαστήρια τα οποία διαχωρίζονται μεταξύ τους με γυάλινα διαχωριστικά, αίθουσα διαλέξεων και διαμορφωμένος ειδικά χώρος για την εξάσκηση ελεύθερου σχεδίου. Βοηθητικοί χώροι στον όροφο είναι τα W. C. και τα W. C. A.M.E.A., κουζίνα για την εξυπηρέτηση των ατόμων που μπορεί να εργάζονται πολλές ώρες στο κτήριο και αποδυτήρια με ατομικά ερμάρια για την φύλαξη προσωπικών αντικειμένων. Λόγω του ότι ο δεύτερος όροφος χωρίζεται σε δύο τμήματα είναι αναγκαίο να γίνει και δεύτερη κλίμακα. Η δεύτερη αυτή κλίμακα οδηγεί στην αποθήκη του δεύτερου ορόφου, κατασκευάζεται από ελαφριά μεταλλική κατασκευή. Το κεντρικό κλιμακοστάσιο συνεχίζει στον δεύτερο όροφο όπως και ο ανελκυστήρας. Στο τμήμα αυτό του δεύτερου ορόφου δημιουργείται χώρος ψυχαγωγίας με κονσόλες και τηλεοράσεις, ο οποίος μπορεί να χωριστεί σε δύο καθιστικά, με την χρήση συρόμενου ξύλινου διαχωριστικού.

Τα αίθρια που δημιουργήθηκαν για την εκτόνωση των χώρων είναι δύο και βρίσκονται στο ισόγειο. Το πρώτο διαμορφώθηκε στο χώρο που κατεδαφίστηκε η προσθήκη, και στεγάζεται με ξύλινη πέργκολα. Χρησιμοποιείται από το εστιατόριο- αναψυκτήριο. Το δεύτερο, βρίσκεται στην μέση του κτηρίου (κάτοψη) δεν έχει πρόσβαση στον δρόμο και στεγάζεται και αυτό με ξύλινη πέργκολα. Για την κάλυψη των αναγκών των ατόμων που θα το επισκέπτονται, κατασκευάστηκαν σε αυτό τραπέζια και πεζούλια σε διάφορα ύψη.

ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

ΥΓ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

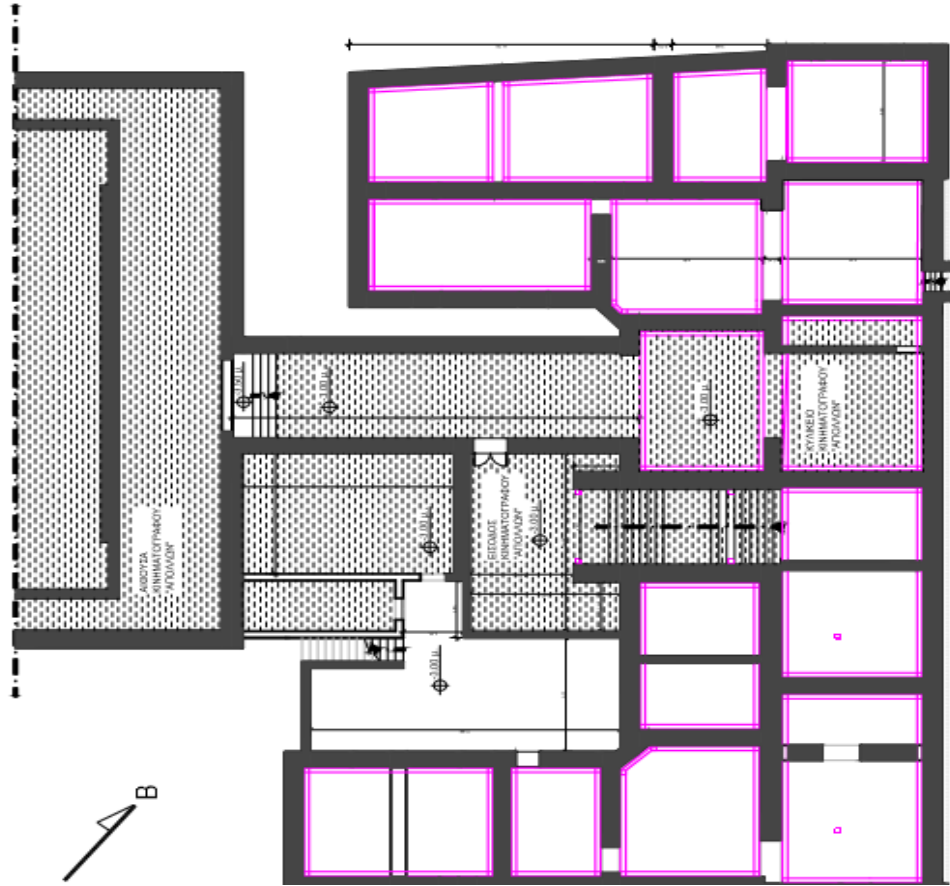
ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ
ΜΕΤΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΜΗ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ :
κ. ΡΟΥΜΠΙΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΥΙ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ

ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ Ε

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑ

ΣΤΕΓΑΣΗ Ι

ΥΠΟΛΟΙΠΗ
ΚΕΡΑΜΙΔΩ

ΛΙΘΙΝΗ ΕΠ

ΞΥΛΟ

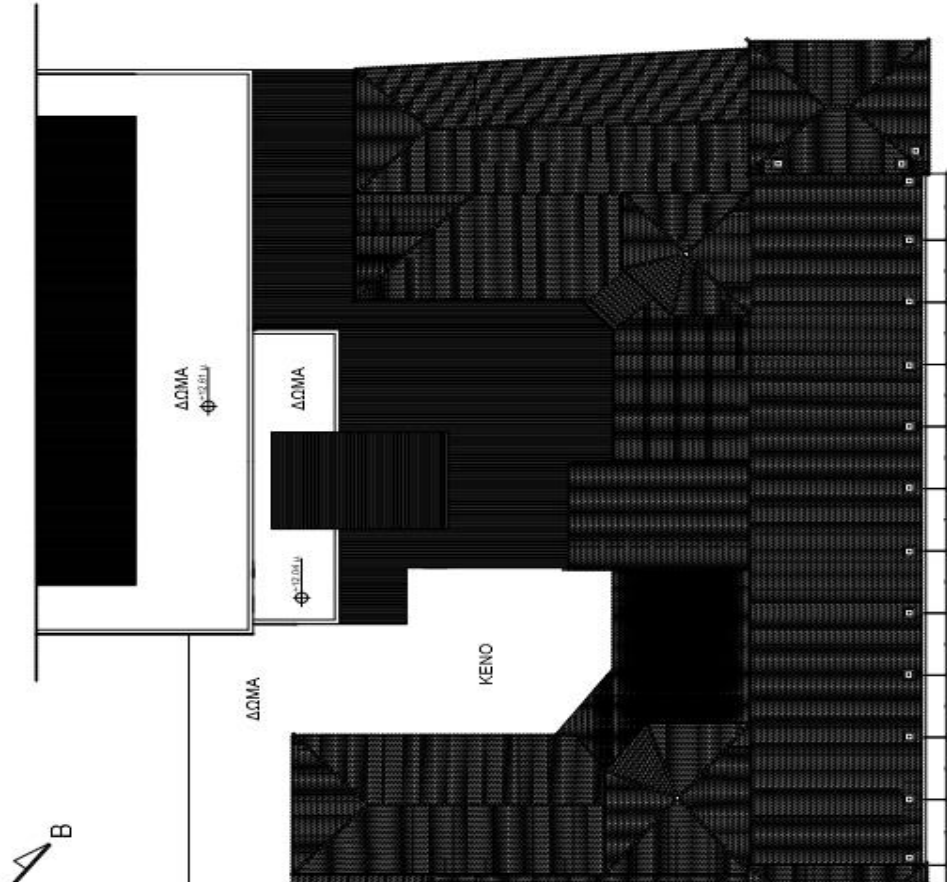
ΜΕΤΑΛΛΙΚ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗ-
ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΘΕΙΤΗΡΙΕΣ :

ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ :
Κ. ΡΟΥΜΠΕΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

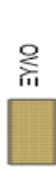

ΥΓ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣ

0 1 2 3 4 5 6
(m)

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΙΔΡΑΣΗ

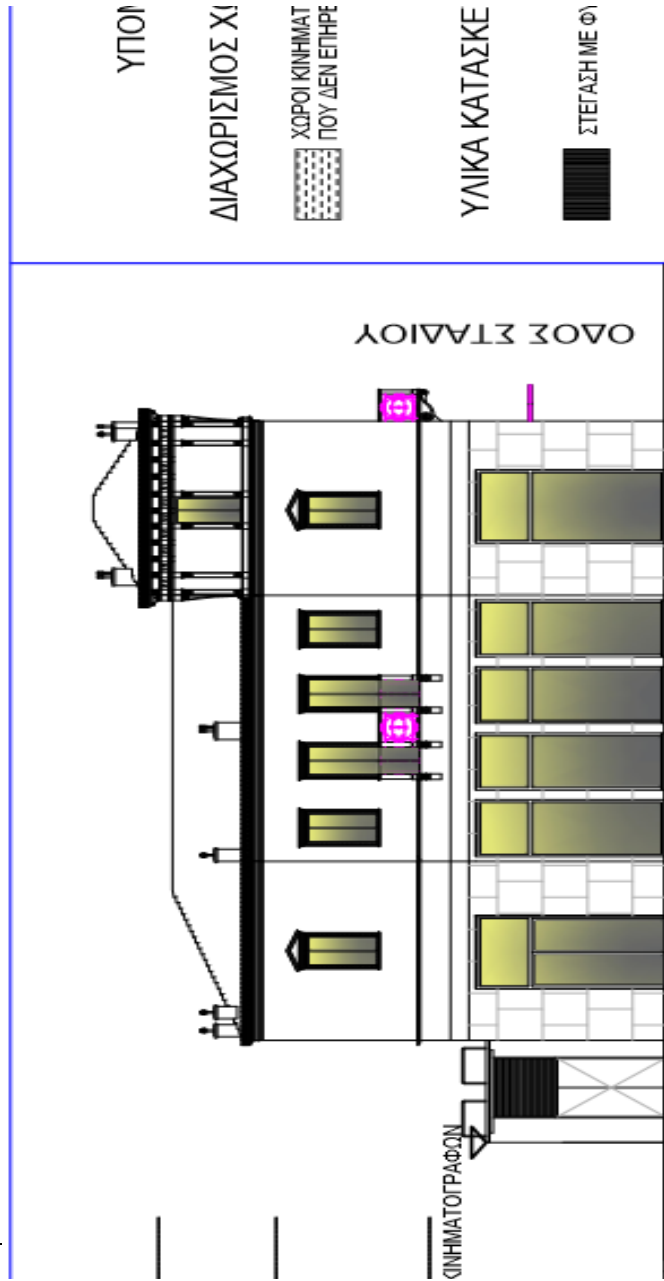
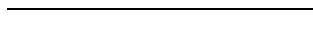
ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ:

ΟΨΗ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΣΤΗΝ
ΘΕΣΗ ΟΠΟΥ ΥΠΗΡΧΕ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

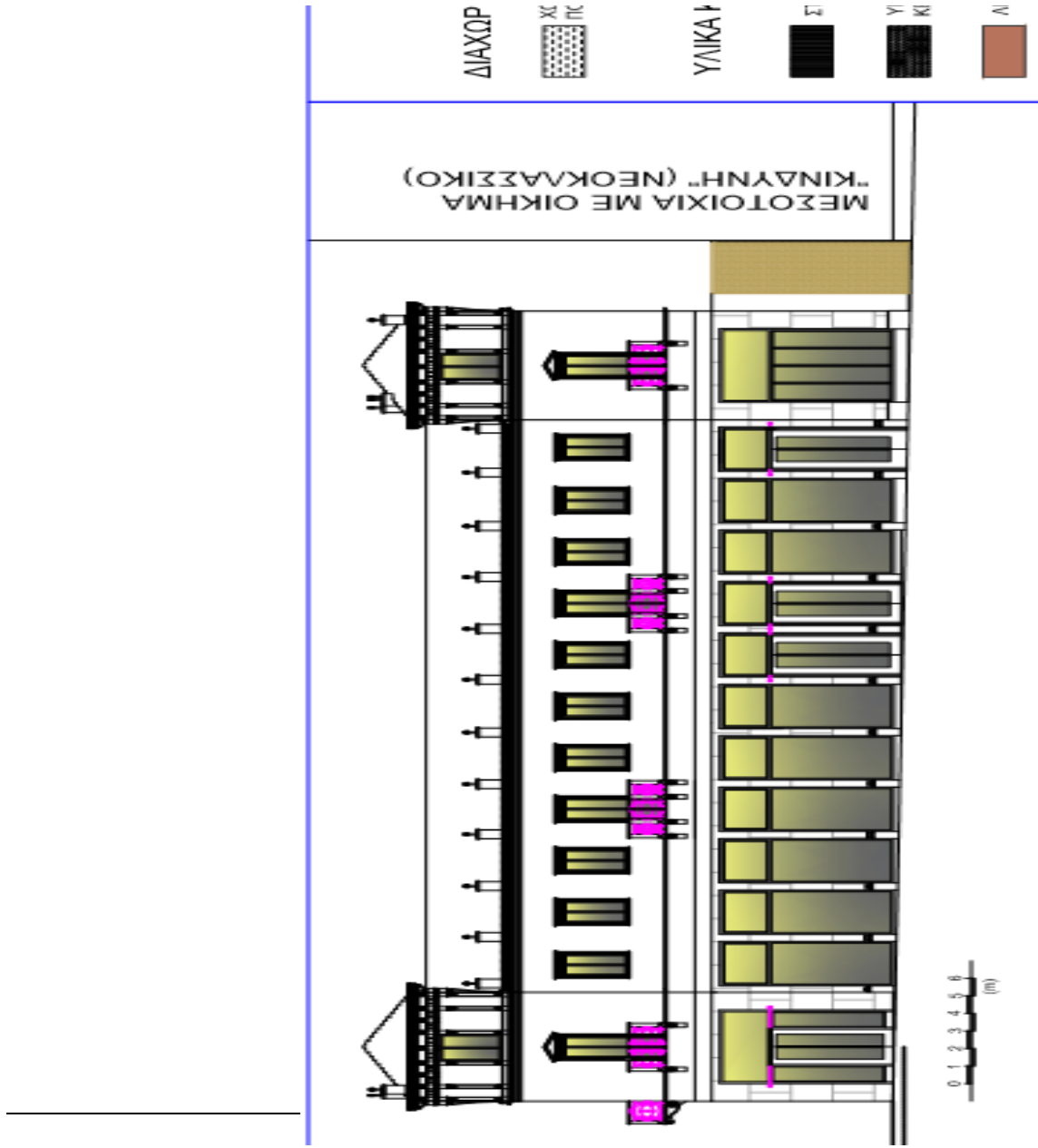
ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: Β12

ΤΙΤΛΟΣ ΠΥΞΙΑΚΗΣ:
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

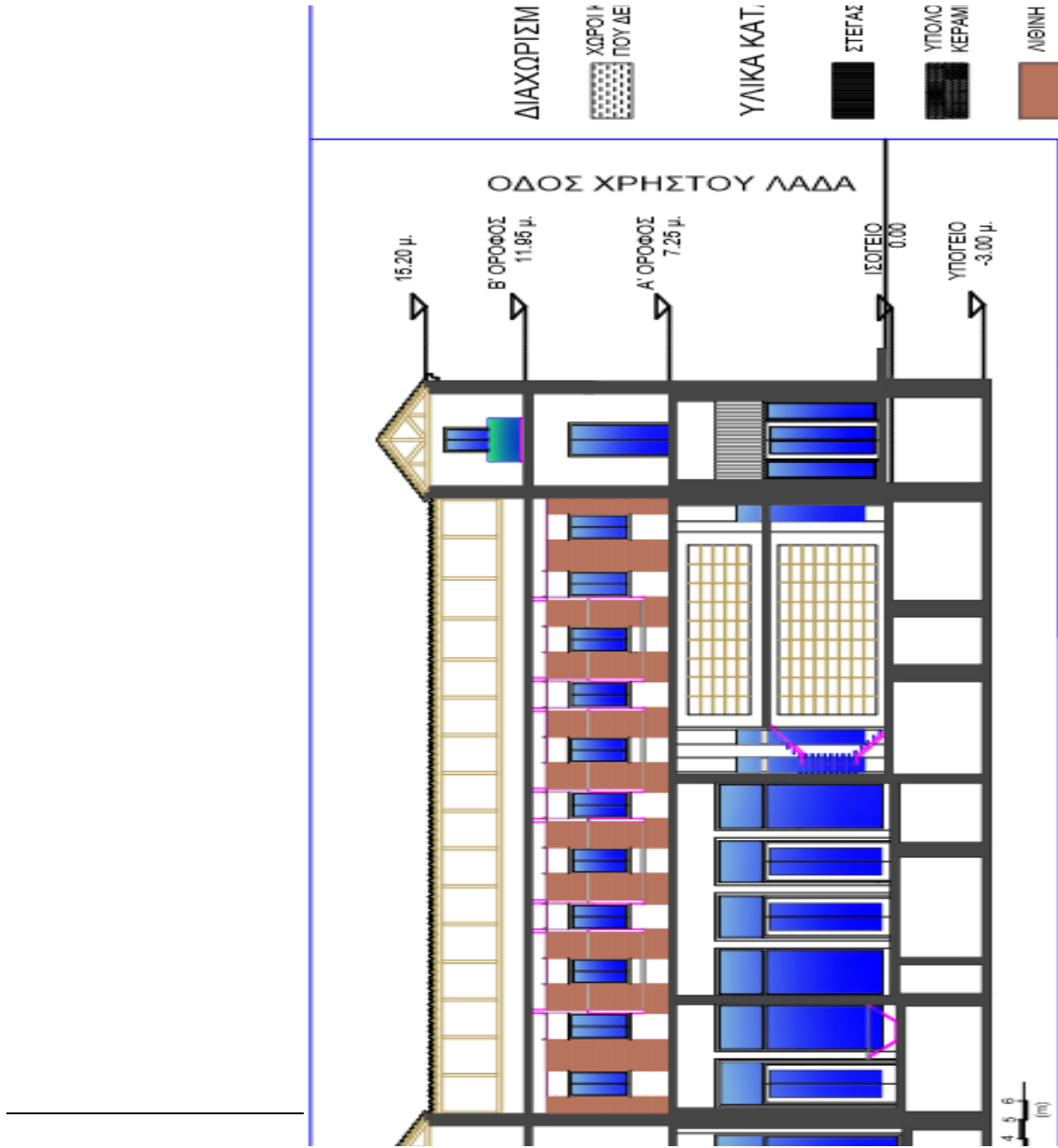
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ:
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ

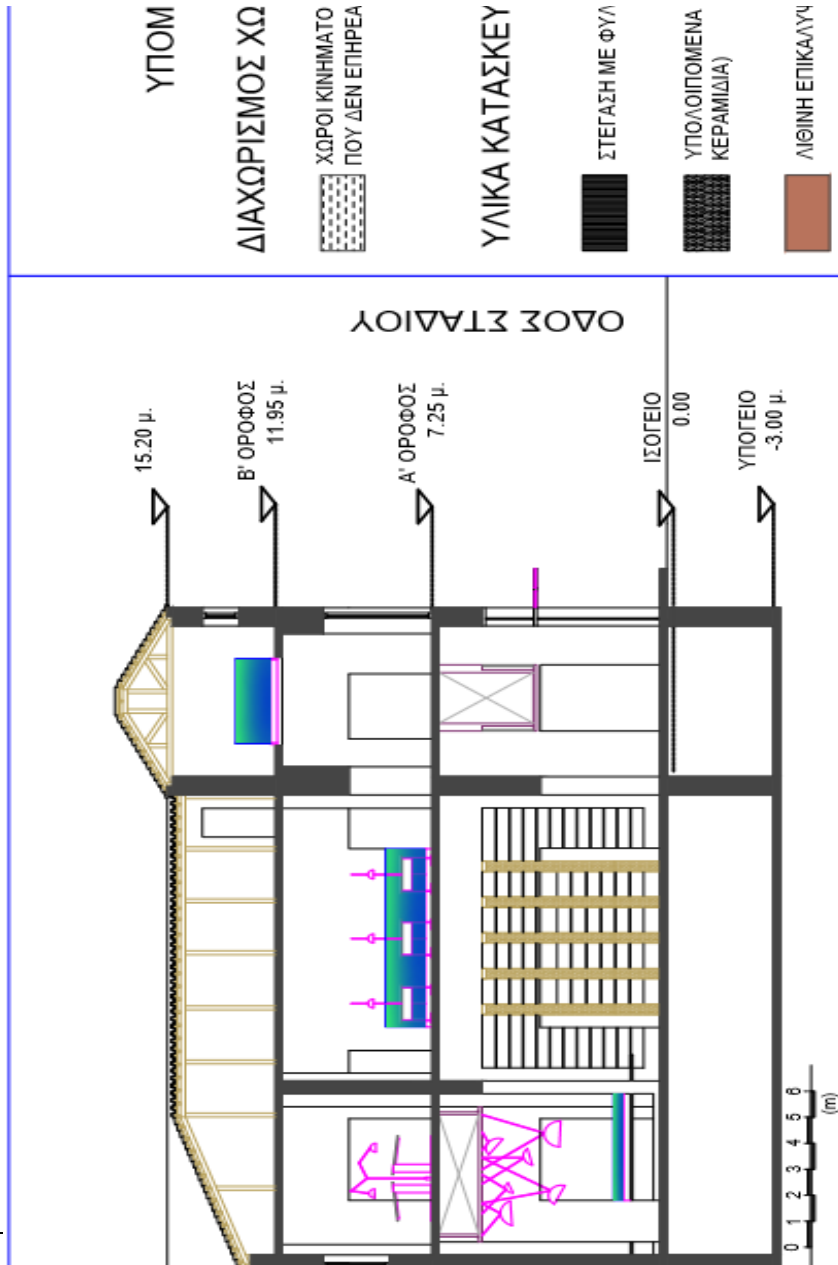
ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ	ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ : ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΝΗ	ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΟΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΟ ΧΡ. ΛΑΔΑ
	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Β11

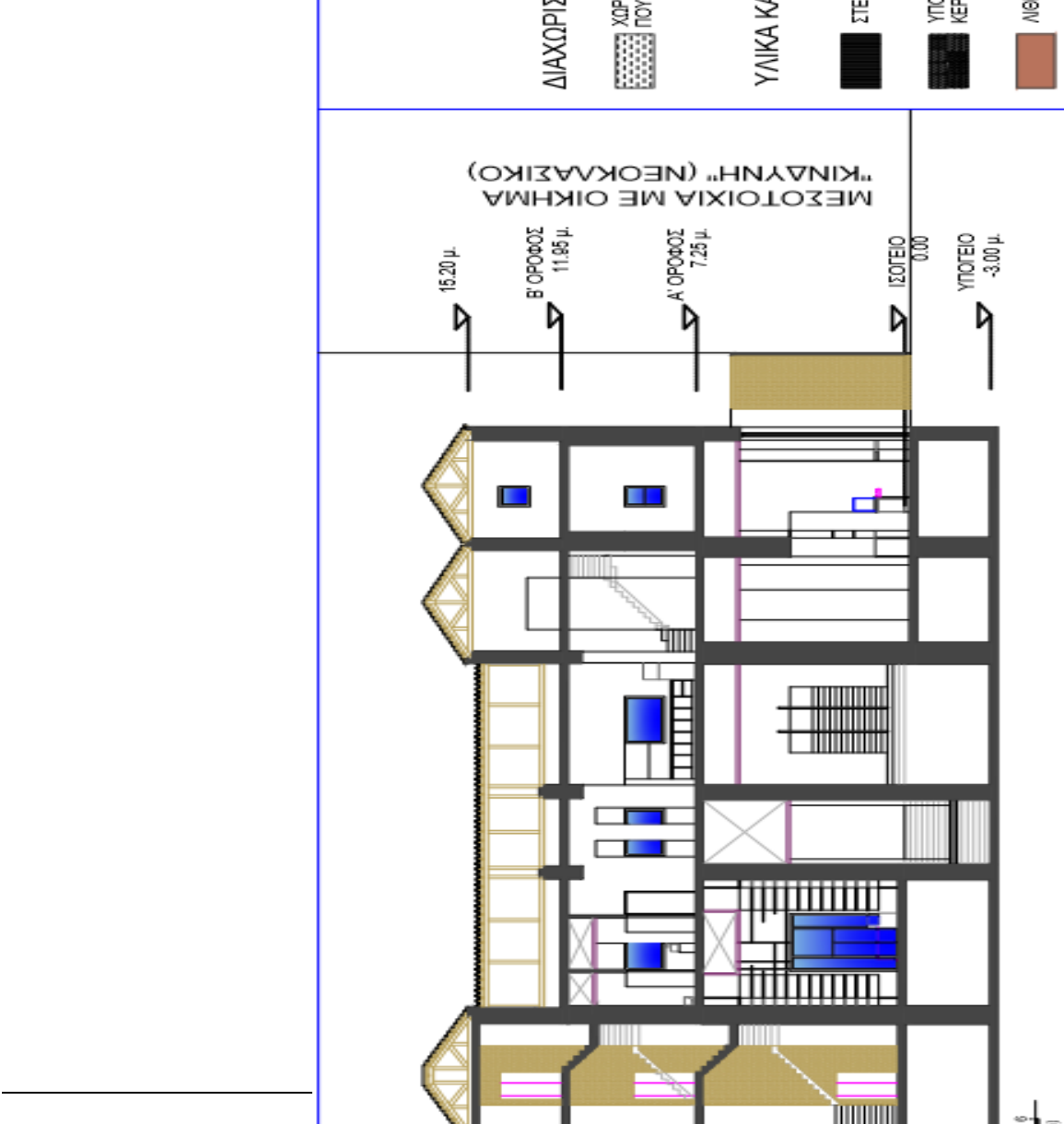
ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :	ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΛΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗΘΥΡΟΥ	ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΙΛΑΧΡΗΣΗ
ΦΟΙΤΗΤΡΕΣ :	ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΩΟΥ ΕΛΛΗ	ΟΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΑΔ ΣΤΑΔΙΟΥ
	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Β10

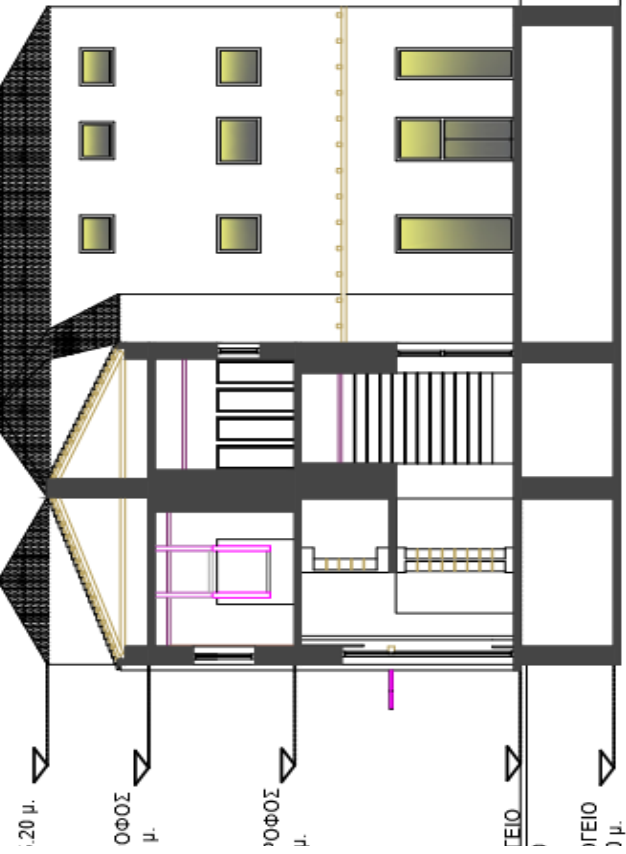

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ: ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ	ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ: ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ: ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΤΩΝΑ ΚΑΡΑΧΑΝΙΟΥ ΕΛΙΝΗ	ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: ΤΟΜΗ Α-Α
	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: ΒΒ

<p>ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ</p>	<p>ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ</p>	<p>ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ : ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ</p>
<p>ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΤΟΜΗ Β-Β</p>	<p>ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : Β7</p>	

ΥΠΟΜΙ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΧΩΡΩΝ

ΧΩΡΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΣ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΙ

ΣΤΕΓΑΣΗ ΜΕ ΦΥΛΛ

ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΑ Τ
ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ

ΛΙΘΙΝΗ ΕΠΙΚΑΛΥΨ

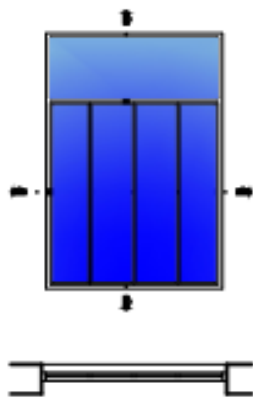
ΞΥΛΟ

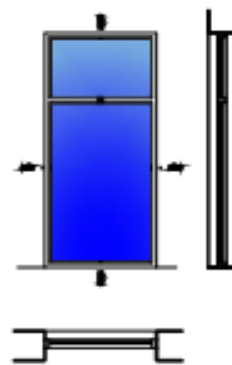
ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤ

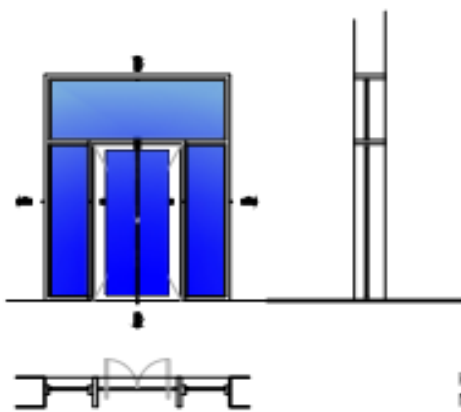
ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ	ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ : ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ : ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗ	ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΤΟΜΗ Δ-Δ
	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : B9

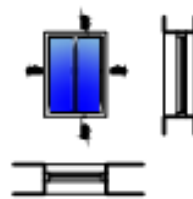
ΚΟΥΦΩΜΑ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΟ ΤΥΠΟΥ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

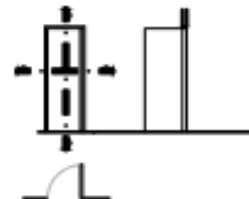
ΚΟΥΦΩΜΑ ΤΖΑΜΑΡΙΑ (ΜΗ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΟ)

ΚΟΥΦΩΜΑ ΚΥΡΙΩΝ ΕΙΣΟΔΩΝ

ΚΟΥΦΩΜΑ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ
ΜΕ ΑΝΑΚΛΙΣΗ

ΚΟΥΦΩΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΜΗ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ :
κ. ΡΟΥΜΠΙΕΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ :
ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ : B14

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΛΙΘΙΝΗ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ

ΞΥΛΟ

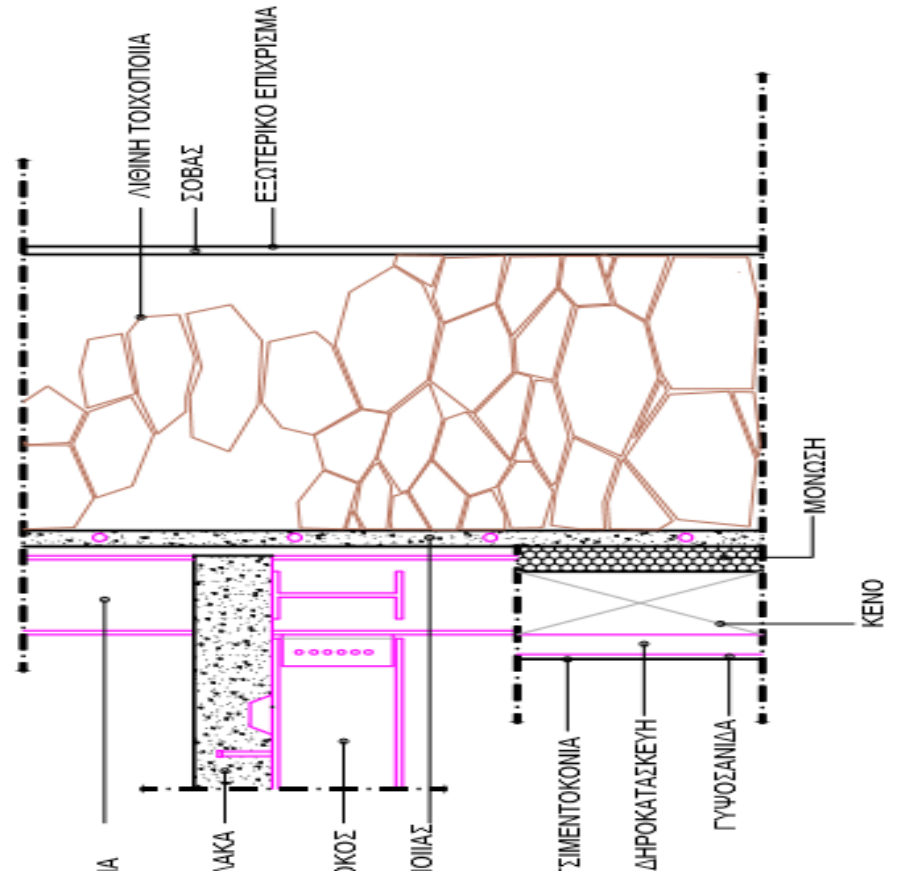

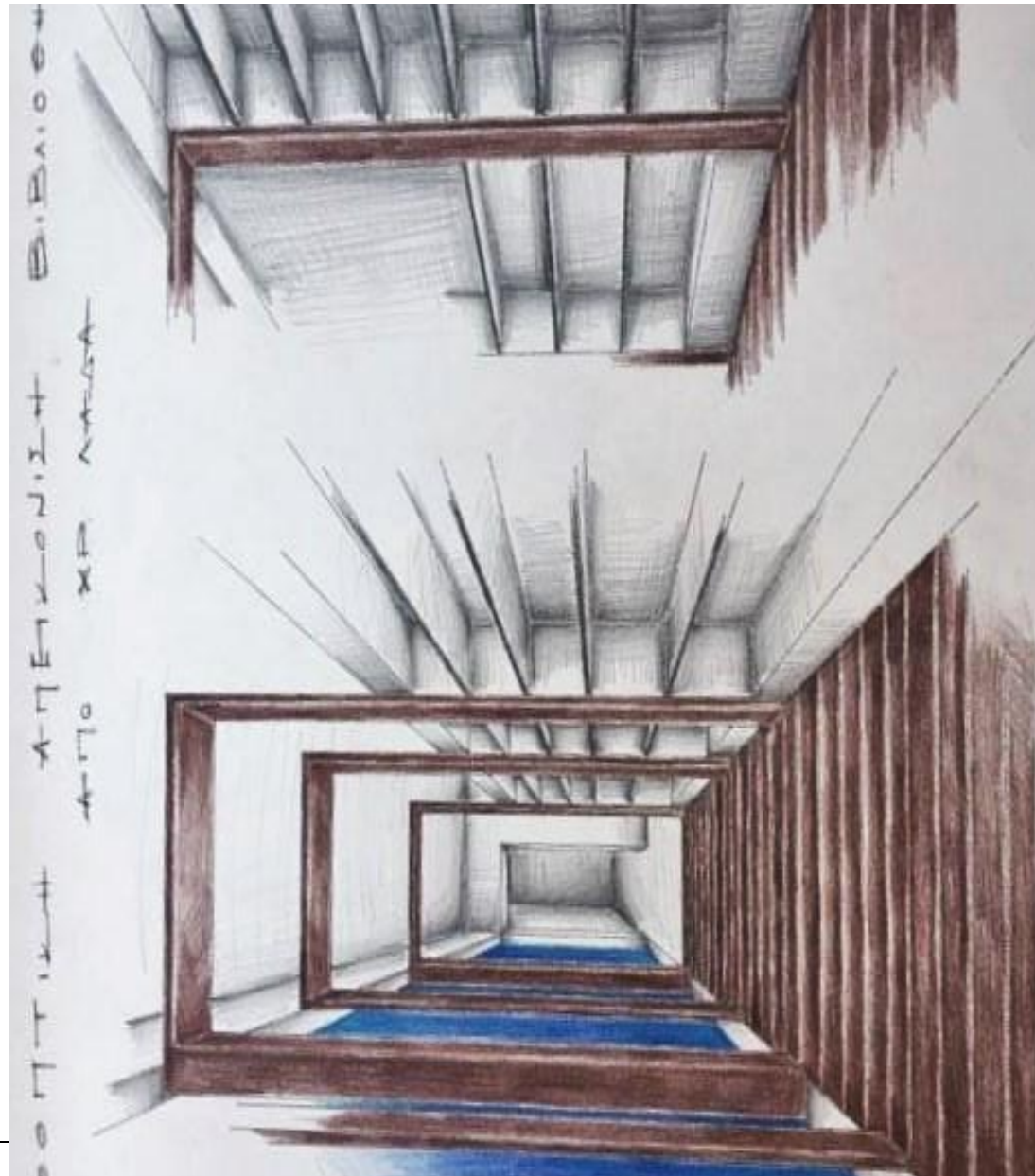
ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

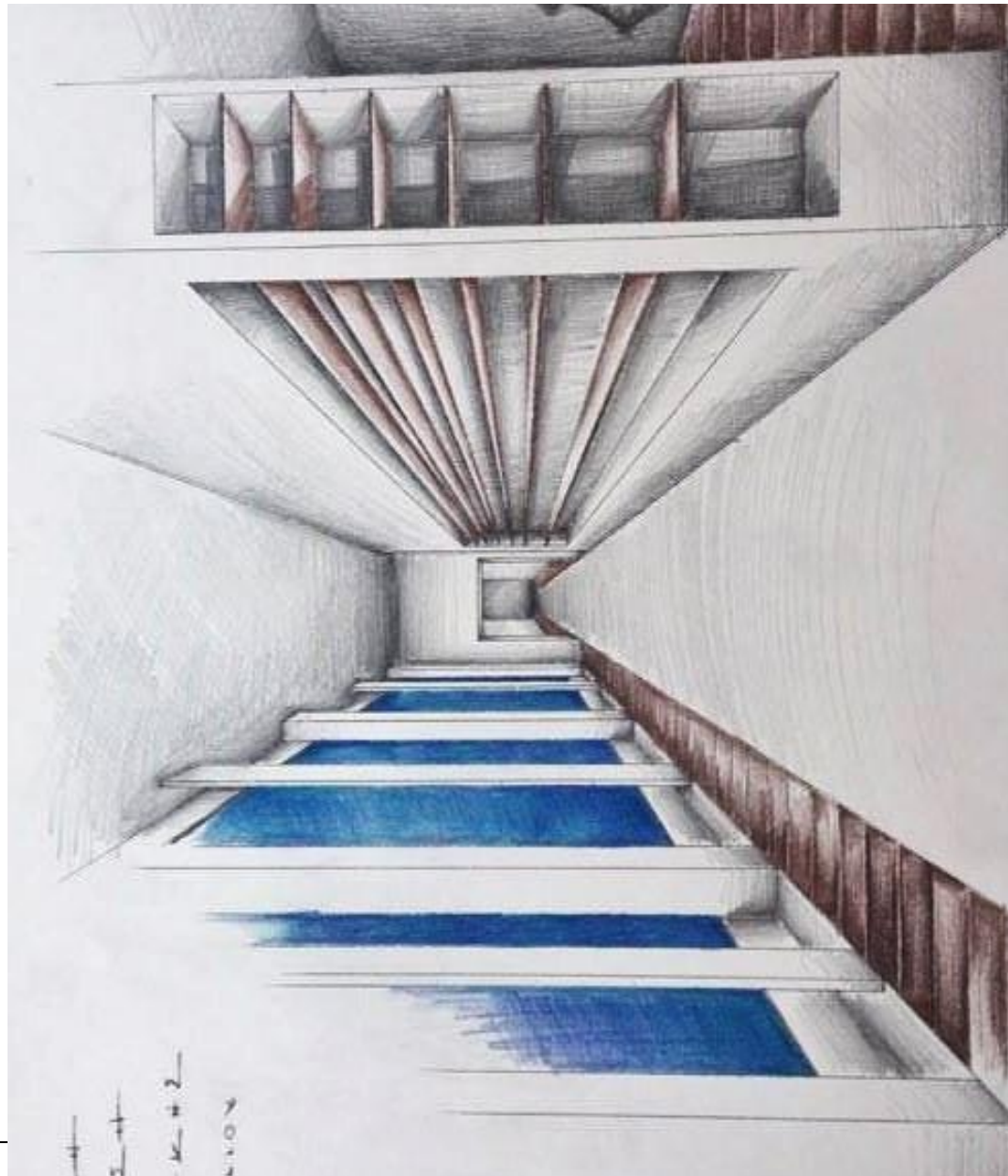

ΠΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ :
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΜΕΤΑΡΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ

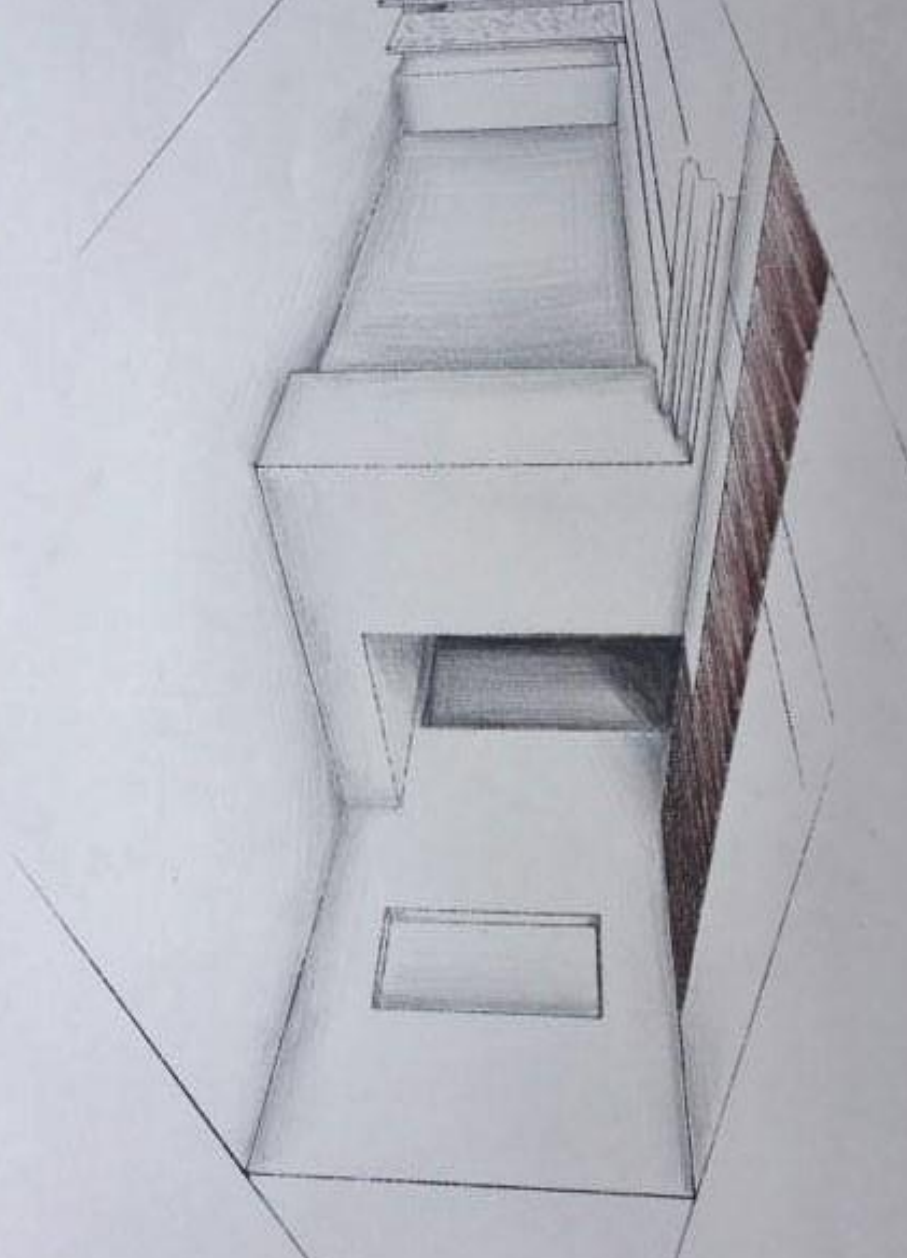
ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ :
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΕΛΜΗ

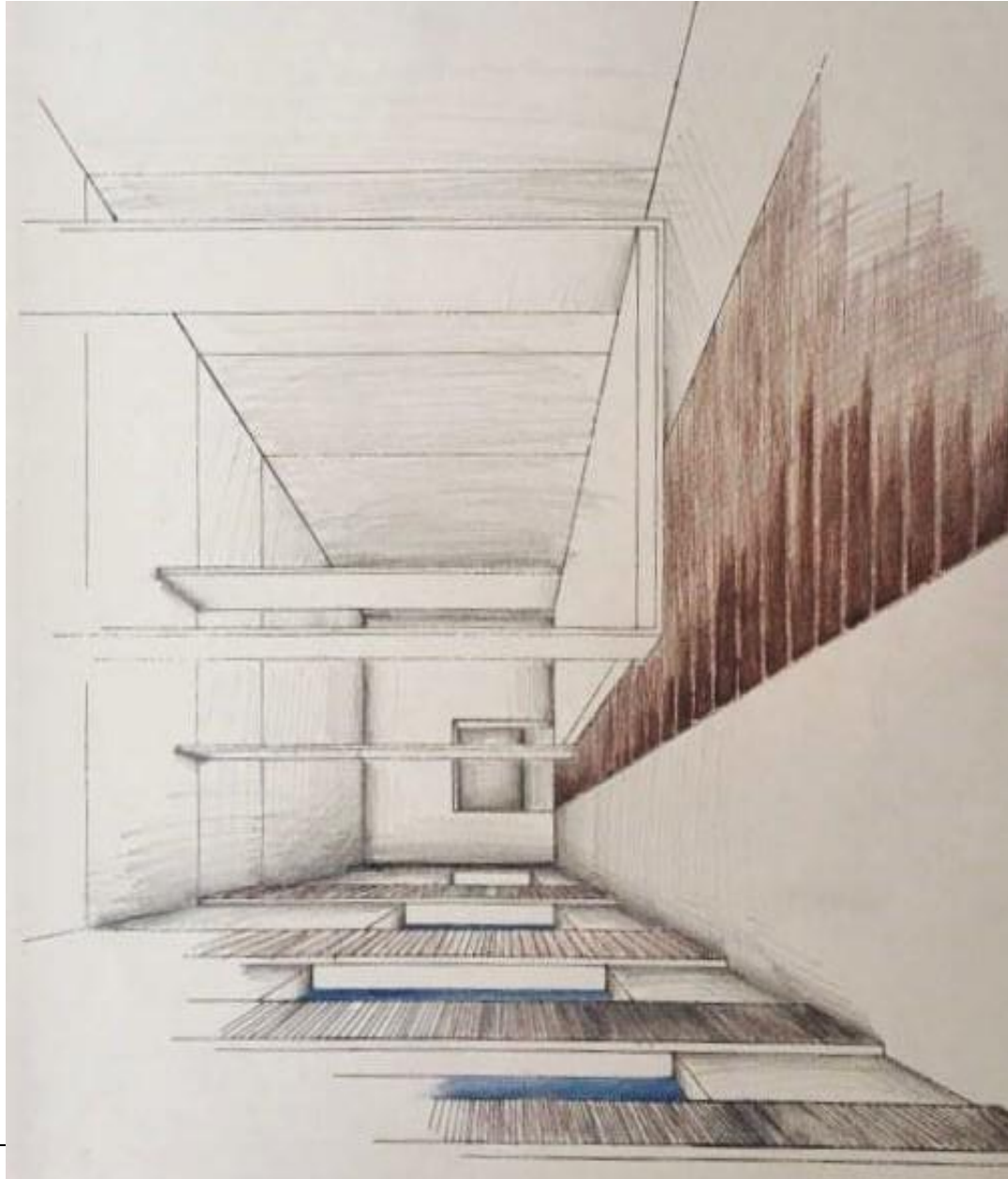

СПТИКАТ АГ ЕКОНОМИСТ Е.З.О.Δ.Ο.Υ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Χριστίνα Αργανιώτη : «Η Αθήνα στο τέλος του 19^{ου} αιώνα. Η γέννηση της μεγαλόπολης»
- MauriceGarden, Ευγενία Μπουρνόβα : «Ο πληθυσμός της Αθήνας και της γύρω περιοχής κατά το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα»
- Αμαλία Κωστάκη : «Αλέξανδρος Νικολούδης (1874 – 1944), αρχιτεκτονικά οράματα - πολιτικές χειρονομίες», εκδόσεις Ποταμός, Αθήνα 2007
- Κώστας Μπίρης : «Αι Αθήναι από του 19^{ου} εις τον 20^{ον} αιώνα», εκδόσεις του καθιδρύματος Πολεοδομίας και Ιστορίας των Αθηνών, Αθήνα 1966
- Εφημερίδα το ΒΗΜΑ (άρθρο 15/12/2007)

- ΒήμαDecoεφημερίδα : «Αττικόν – Η πορεία ζωής και το μέλλον ενός κινηματογράφου με ιστορία» (13/12/2012)
- Γ.Κωνσταντινίδης : «Δύο ιστορικά έγγραφα σχετικά περί την ιστορία των Αθηνών επί της Καταλανοκρατίας».
- Θ.Π. Τάσιος : «Η μηχανική της τοιχοποιίας υπό στατικές και σεισμικές φορτίσεις», εκδόσεις Συμμετρία, Αθήνα 1987.
- Κ. Στυλιανίδης και Χ.Ιγνατάκης : «κατασκευές από φέρουσα τοιχοποιία», εκδόσεις Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1987.
- Τόμος σεμιναρίου με τίτλο : «Διατήρηση – Αποκατάσταση – Αναστήλωση», διοργανωτής : σύλλογος αποφοίτων πολυτεχνικής σχολής ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη 1994.
- Δ.Αραβαντινός : «Η φιλοσοφία των επεμβάσεων για την αντιμετώπιση της υγρασίας σε ιστορικά κτίρια και μνημεία»
- Χ. Μπούρας : «Η ιστορία της αρχιτεκτονικής», ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
- Χ. Μπούρας : «Η ιστορία της αρχιτεκτονικής», ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ